

**COUNCIL OF
THE EUROPEAN UNION**

Brussels, 4 November 2013

15556/13

**Interinstitutional File:
2011/0195 (COD)**

**JUR 564
PECHE 498
CODEC 2423
PARLNAT 255**

LEGISLATIVE ACTS AND OTHER INSTRUMENTS: CORRIGENDUM/RECTIFICATIF

Subject: Position of the Council at first reading with a view to the adoption of a Regulation of the European Parliament and of the Council on the Common Fisheries Policy, amending Council Regulations (EC) No 1954/2003 and (EC) No 1224/2009 and repealing Council Regulations (EC) No 2371/2002, (EC) No 639/2004 and Council Decision (EC) No 2004/585
(12007/3/13 REV3, 18.10.2013)

LANGUAGE concerned: **DA**

PROCEDURE APPLICABLE according to the Council Statement of 1975.

(The procedures are explained in Council document 5980/07 JUR 49, available in the official languages, together with a translation of the structure of this cover page.)

— Procedure 2(b) (obvious errors in one language version)

TIME LIMIT for the agreement of the Presidency and of the European Parliament (in case of acts adopted under the ordinary legislative procedure): 3 days

Any observations regarding this corrigendum should be notified to the Presidency:

Mrs. Inga Galdikaitė:

e-mail: Inga.Galdikaite@eu.mfa.lt

BERIGTIGELSE

til Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF

(12007/3/13 REV3 af 18.10.2013)

Dokument 12007/3/13 REV 3 erstattes af følgende:

"EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) nr. .../2013

af ...

om den fælles fiskeripolitik,

**ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009
og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004
samt Rådets afgørelse 2004/585/EF**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,
efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og
ud fra følgende betragtninger

¹ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 183.

² EUT C 225 af 27.7.2012, s. 20.

³ Europa-Parlamentets holdning af 6.2.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 17.10.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002¹ blev der indført en EF-ordning for bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcer som led i den fælles fiskeripolitik.
- (2) Anvendelsesområdet for den fælles fiskeripolitik omfatter bevarelse af havets biologiske ressourcer og forvaltningen af fiskeriet fra dem. Desuden omfatter den fælles fiskeripolitik, for så vidt angår markedsforanstaltninger og finansielle foranstaltninger til støtte for dens mål, biologiske ferskvandsressourcer og akvakulturaktiviteter samt forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, når sådanne aktiviteter udøves på medlemsstaternes område eller i EU-farvande, herunder af fiskerfartøjer, som fører tredjelandes flag og er registreret i tredjelande, eller af EU-fiskerfartøjer eller borgere i medlemsstaterne, dog med forbehold af flagstatens primære ansvar, under hensyntagen til artikel 117 i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982² (UNCLOS).

¹ Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59).

² De Forenede Nationers havretskonvention og aftalen vedrørende anvendelsen af kapitel XI i denne konvention (EFT L 179 af 23.6.1998, s. 3).

- (3) Rekreativt fiskeri kan have betydelig indvirkning på fiskeressourcerne, og derfor bør medlemsstaterne sikre, at dette fiskeri foregår på en måde, der er forenelig med den fælles fiskeripolitikens mål.
- (4) Den fælles fiskeripolitik bør sikre, at fiskeriet og akvakulturen bidrager til at skabe miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtige forhold på lang sigt. Den bør omfatte regler, der sigter mod at sikre sporbarheden, sikkerheden og kvaliteten af produkter, der markedsføres i Unionen. Desuden bør den fælles fiskeripolitik bidrage til øget produktivitet, til en rimelig levestandard i fiskerierhvervet, herunder småskalafiskeri, til stabile markeder, og den bør sikre, at forsyninger af fødevarer er til rådighed, og at de når ud til forbrugerne til rimelige priser. Den fælles fiskeripolitik bør bidrage til Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og bør medvirke til, at målene heri nås.

- (5) Unionen er kontraherende part i UNCLOS¹ og i henhold til Rådets afgørelse 98/414/EF² i De Forenede Nationers aftale af 4. december 1995 om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter af 4. december 1953³ (FN-aftalen om fiskebestande) og i henhold til Rådets afgørelse 96/428/EF⁴ i aftalen af 24. november 1993 om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav vedtaget af De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation⁵.

¹ Rådets afgørelse 98/392/EF af 23. marts 1998 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af de Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 og af aftalen af 28. juli 1994 vedrørende anvendelsen af kapitel XI i denne konvention (EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1).

² Rådets afgørelse 98/414/EF af 8. juni 1998 om Det Europæiske Fællesskabs ratifikation af aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fiskebestande, der bevæger sig både inden for og uden for eksklusive økonomiske zoner (fælles bestande), og stærkt vandrende fiskebestande (EFT L 189 af 3.7.1998, s. 14).

³ Aftale om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fiskebestande, der bevæger sig både inden for og uden for eksklusive økonomiske zoner (fælles bestande), og stærkt vandrende fiskebestande (EFT L 189 af 3.7.1998, s. 16).

⁴ Rådets afgørelse 96/428/EF af 25. juni 1996 om Fællesskabets godkendelse af aftalen om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav (EFT L 177 af 16.7.1996, s. 24).

⁵ Aftalen om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav (EFT L 177 af 16.7.1996, s. 26).

- (6) Ved disse internationale instrumenter fastsættes der først og fremmest bevarelsesforpligtelser, herunder forpligtelser til at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der skal sikre, at havets ressourcer opretholdes på eller genoprettes til niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte både i havområder under national jurisdiktion og på åbent hav, og til at samarbejde herom med andre lande, en forpligtelse til bred anvendelse af en forsigtighedstilgang i forbindelse med bevarelse, forvaltning og udnyttelse af fiskebestande, en forpligtelse til at sikre forenelighed mellem bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, hvis havets ressourcer forekommer i havområder med forskellig jurisdiktionsstatus, samt en forpligtelse til at tage behørigt hensyn til anden lovlig udnyttelse af havene. Den fælles fiskeripolitik bør derfor bidrage til Unionens gennemførelse af sine internationale forpligtelser i henhold til disse internationale instrumenter. Hvis medlemsstaterne vedtager bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som de har fået bemyndigelse til at vedtage som led i den fælles fiskeripolitik, bør de også handle på en måde, der er fuldt forenelig med de internationale forpligtelser vedrørende bevarelses og samarbejde i henhold til disse internationale instrumenter.

- (7) På verdensstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002 forpligtede Unionen og dens medlemsstater sig til at tage skridt til at modvirke den fortsatte nedgang i mange fiskebestande. Unionen bør derfor forbedre sin fælles fiskeripolitik ved en tilpasning af udnyttelsesgraderne for at sikre, at udnyttelsen af havets biologiske ressourcer inden for en passende tidsramme genopretter og opretholder de befiskede bestande over niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte. Udnyttelsesgraderne bør nås senest i 2015. Det bør kun være tilladt, at disse udnyttelsesgrader nås på et senere tidspunkt, hvis det, at de nås senest i 2015, vil være til alvorlig skade for de berørte fiskerflåders økonomiske og sociale bæredygtighed. Disse grader bør nås hurtigst muligt efter 2015 og under alle omstændigheder senest i 2020. Hvis de videnskabelige oplysninger ikke er tilstrækkelige til, at disse niveauer kan fastsættes, kan det overvejes at anvende omtrentlige parametre.
- (8) Forvaltningsbeslutninger vedrørende det maksimalt bæredygtige udbytte i blandet fiskeri bør tage højde for de vanskeligheder, der er forbundet med at fiske alle bestande på samme tid i et blandet fiskeri i overensstemmelse med det maksimalt bæredygtige udbytte, navnlig hvis videnskabelig rådgivning indikerer, at det er meget vanskeligt at undgå at måtte lukke fiskeriet af en bestand ved at forbedre de anvendte fiskeredskabers selektivitet. Passende videnskabelige organer bør anmodes om at rådgive om, hvad der er passende niveauer for fiskeridødelighed i sådanne situationer.
- (9) Den fælles fiskeripolitik bør sikre, at der er sammenhæng med fiskerimålene i den afgørelse, som konferencen mellem parterne i konventionen om den biologiske mangfoldighed har vedtaget om strategiplanen for biodiversitet for perioden 2011-2020, og med de biodiversitetsmål, som Det Europæiske Råd har vedtaget den 25. og 26. marts 2010.

- (10) Bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer bør baseres på en forsigtighedstilgang, som følger af det forsigtighedsprincip, der er omhandlet i artikel 191, stk. 2, første afsnit, i traktaten, under hensyntagen til tilgængelige videnskabelige data.
- (11) Den fælles fiskeripolitik bør bidrage til at beskytte havmiljøet, til en bæredygtig forvaltning af alle kommercielt udnyttede arter og især til at opnå en god miljøtilstand senest i 2020, jf. artikel 1, stk.1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF¹.
- (12) Den fælles fiskeripolitik bør ligeledes bidrage til forsyning med fødevarer med et højt næringsindhold på Unionens marked og til at mindske Unionens markeds afhængighed af fødevarerimporter. Den bør også fremme direkte og indirekte jobskabelse og økonomisk udvikling i kystområderne.
- (13) Der bør iværksættes en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning, og fiskeriaktiviteternes miljøvirkninger bør begrænses, ligesom uønskede fangster så vidt muligt bør undgås og reduceres.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

- (14) Det er vigtigt for forvaltningen af den fælles fiskeripolitik, at denne følger principperne om god forvaltningspraksis. Disse principper omfatter beslutningstagning på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, bred aktørinddragelse og langsigtede perspektiver. En vellykket forvaltning af den fælles fiskeripolitik afhænger også af en klar definition af ansvaret på EU-plan og på regionalt, nationalt og lokalt plan, og af, at de foranstaltninger, der træffes, er forenelige med hinanden og i tråd med andre EU-politikker.
- (15) Den fælles fiskeripolitik bør bidrage til at forbedre sikkerheds- og arbejdsforholdene for dem, der arbejder i fiskeriet.
- (16) Der bør i den fælles fiskeripolitik, hvor det er relevant, tages fuldt hensyn til dyresundhed, dyrevelfærd og fødevare- og fodersikkerhed.
- (17) Da alle spørgsmål vedrørende Europas have hænger sammen, bør den fælles fiskeripolitik gennemføres på en måde, der er i overensstemmelse med andre EU-politikker, og som navnlig tager hensyn til samspillet med Unionens handlinger inden for andre havpolitiske områder. Der bør sikres sammenhæng i forvaltningen af de forskellige sektorpolitikker for Østersøen, Nordsøen, Det Keltiske Hav, Biscayabugten og havområdet ud for den iberiske kyst, Middelhavet og Sortehavet.
- (18) EU-fiskerifartøjer bør have lige adgang til EU-farvande og ressourcer, der er omfattet af den fælles fiskeripolitiks regler.

- (19) De eksisterende regler, der begrænser adgangen til ressourcer inden for medlemsstaternes 12-sømilezone, har fungeret tilfredsstillende til gavn for bevarelsen ved at begrænse fiskeriindsatsen i de mest følsomme dele af EU-farvandene. Reglerne har også bevaret det traditionelle fiskeri, som den sociale og økonomiske udvikling i visse kystsamfund er stærkt afhængig af. Disse regler bør derfor fortsat anvendes. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at give præferentiel adgang for småskalafiskere, ikkeindustrielle fiskere eller kystfiskere.
- (20) Små øer beliggende ud for kysten, som er afhængige af fiskeri, bør især anerkendes og støttes, hvor det er relevant, for at sætte dem i stand til at overleve og trives.
- (21) Havets biologiske ressourcer omkring de regioner i Unionens yderste periferi, der er omhandlet i artikel 349, stk. 1, i traktaten, bør nyde særlig beskyttelse, idet de bidrager til at bevare den lokale økonomi på disse territorier for så vidt angår deres strukturelle, sociale og økonomiske situation. Visse fiskeriaktiviteter i de pågældende farvande bør derfor kun udøves af fiskerfartøjer, der er registreret i en havn på disse territorier.

- (22) For at bidrage til bevarelsen af levende akvatiske ressourcer og marine økosystemer bør Unionen bestræbe sig på at beskytte områder, som er biologisk følsomme, ved at udpege dem som beskyttede områder. I sådanne tilfælde bør det være muligt at begrænse eller forbyde fiskeriaktiviteter. Når der træffes beslutning om, hvilke områder der skal udpeges, bør der især tages hensyn til de områder, hvor det er klart dokumenteret, at der er kraftige koncentrationer af fisk, som er under bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse, og gydeområder, og til de områder, som skønnes at være biogeografisk følsomme. Der bør også tages hensyn til eksisterende bevaringsområder. For at lette udpegelsesprocessen bør medlemsstaterne identificere passende områder, herunder områder, som udgør en del af et sammenhængende netværk, og de bør i relevant omfang samarbejde om at udarbejde og fremsende fælles henstillinger til Kommissionen. For at få fastlagt beskyttede områder på en mere effektiv måde bør det være muligt for Kommissionen at have beføjelse til at fastlægge dem i en flerårig plan. For at sikre et passende niveau for demokratisk ansvarlighed og kontrol bør Kommissionen regelmæssigt aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om disse beskyttede områder.
- (23) Målet med bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer kan nås på en mere effektiv måde ved en flerårig tilgang til fiskeriforvaltning, hvor opstilling af flerårige planer, som afspejler de forskellige fiskeriers særlige karakteristika, prioriteres.

- (24) De flerårige planer bør om muligt omfatte flere bestande, hvis der er tale om fælles udnyttelse af sådanne bestande. De flerårige planer bør fastlægge rammerne for bæredygtig udnyttelse af de berørte bestande og marine økosystemer, idet der opstilles klare tidsplaner og beskyttelsesforanstaltninger for uforudset udvikling. Flerårige planer bør ligeledes underlægges præcist fastsatte forvaltningsmål med henblik på at bidrage til den bæredygtige udnyttelse af bestandene og til beskyttelsen af de pågældende marine økosystemer. Disse planer bør vedtages i samråd med de rådgivende råd, operatører i fiskerierhvervet, videnskabsfolk og andre aktører, der har interesse i fiskeriforvaltningen.
- (25) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF¹, Rådets direktiv 92/43/EØF² og direktiv 2008/56/EF pålægger medlemsstaterne visse forpligtelser med hensyn til henholdsvis særligt beskyttede områder, særlige bevarelsesområder og beskyttede havområder. Sådanne foranstaltninger kan kræve vedtagelse af foranstaltninger, der er omfattet af den fælles fiskeripolitik. Det er derfor hensigtsmæssigt at bemyndige medlemsstaterne til for farvande, der hører under deres højhedsområde og jurisdiktion, at vedtage sådanne bevarelsesforanstaltninger, der er nødvendige for, at de kan opfylde deres forpligtelser i henhold til disse EU-retsakter, når sådanne foranstaltninger ikke berører andre medlemsstaters fiskeriinteresser. Når sådanne foranstaltninger kan berøre andre medlemsstaters fiskeriinteresser, tillægges beføjelsen til at vedtage sådanne foranstaltninger Kommissionen, og der bør gøres brug af regionalt samarbejde mellem de berørte medlemsstater.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 1.)

² Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.)

- (26) Der er behov for foranstaltninger, der kan reducere de nuværende store mængder uønskede fangster og gradvis eliminere udsmid. Uønskede fangster og udsmid er et stort spild og har negativ indvirkning på en bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer, på de marine økosystemer og på fiskeriets finansielle levedygtighed. Der bør indføres en forpligtelse til at lande alle fangster ("landingsforpligtelsen") af arter, der er underlagt fangstbegrænsninger og, i Middelhavet, også fangster af arter, der er underlagt mindstestørrelse, taget under fiskeriaktiviteter i EU-farvande eller af EU-fiskerfartøjer, og forpligtelsen bør gennemføres gradvis, og regler, som hidtil har pålagt fiskerne at smide fangster ud igen, bør ophæves.
- (27) Landingsforpligtelsen bør indføres efter en fremgangsmåde, hvor de forskellige fiskerier tages hver for sig. Fiskerne bør have ret til at fortsætte med udsmid af arter, som ifølge den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning har en høj overlevelsesrate, når de bliver genudsat.
- (28) For at få landingsforpligtelsen til at fungere og afbøde virkningen af forskellige årlige fangstsammensætninger bør medlemsstaterne have lov til at overføre kvoter fra år til år op til en vis procentdel.

- (29) I forvaltningen af landingsforpligtelsen er det nødvendigt, at medlemsstaterne gør deres yderste for at reducere uønskede fangster. I den forbindelse skal forbedringer af selektive fangstmetoder for at undgå og i videst mulig udstrækning reducere uønskede fangster prioriteres højt. Det er vigtigt for medlemsstaterne at fordele kvoter mellem fartøjerne i et miks, der så vidt muligt afspejler den forventede sammensætning af arter i fiskeriet. I tilfælde af et mismatch mellem disponible kvoter og det faktiske fiskerimønster bør medlemsstaterne overveje justeringer gennem kvoteudvekslinger med andre medlemsstater, herunder på permanent basis. Medlemsstaterne bør også overveje at gøre det lettere for fartøjsejere at samle individuelle kvoter i puljer, f.eks. i på producentorganisationsniveau eller i fartøjsejergruppeniveau. Endelig bør medlemsstaterne overveje at modregne bifangstarter i kvoten for mållarten afhængigt af bevarelsesstatussen for bifangstarterne.
- (30) Landinger af fisk, der er under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, bør kun kunne afsættes til bestemte formål og bør udelukkes fra afsætning til konsum.
- (31) For at tage højde for uønskede fangster, som er uundgåelige, selv når alle foranstaltninger til reduktion heraf anvendes, bør der fastlægges visse de minimis-undtagelser fra landeforpligtelsen for fiskeri, der er omfattet af landingsforpligtelsen, fortrinsvis gennem flerårige planer.

- (32) Når landingsforpligtelsen, herunder forpligtelsen til fangstdokumentation, gælder, med forbehold af videnskabelig rådgivning og uden risiko for målsætningerne om maksimalt bæredygtigt udbytte eller en forøget fiskeridødelighed, bør der være mulighed for en forhøjelse af de dertil hørende fiskerimuligheder for at tage højde for, at fisk, som tidligere blev smidt ud igen, nu landes.
- (33) Adgang til fiskeri bør baseres på gennemsigtige og objektive kriterier, herunder kriterier af miljømæssig, social og økonomisk karakter. Medlemsstaterne bør fremme ansvarligt fiskeri ved at skabe incitamenter for de brugere, der fisker på den mindst miljøskadelig måde, og som skaber de største fordele for samfundet.
- (34) For bestande, som der ikke er opstillet flerårige planer for, bør der sikres udnyttelsesgrader, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte, gennem fastsættelse af fangst- eller fiskeriindsatsbegrænsninger. Hvis der ikke er tilstrækkelige data til rådighed, bør fiskeriet forvaltes ved hjælp af omtrentlige parametre.
- (35) På grund af fiskerierhvervets vanskelige økonomiske situation og visse kystsamfunds afhængighed af fiskeri bør der skabes et relativt stabilt fiskeri, ved at fiskerimulighederne fordeles blandt medlemsstaterne på basis af en forudsigelig andel af bestandene til hver medlemsstat.

- (36) På grund af bestandenes skiftende biologiske forhold bør et sådant relativt stabilt fiskeri sikre, at der fuldt ud tages hensyn til de særlige behov i områder, hvor lokalsamfundet er særligt afhængigt af fiskeri og aktiviteter i tilknytning hertil, jf. Rådets resolution af 3. november 1976¹, særlig bilag VII.
- (37) Det er i den betydning, begrebet "tilsigtet relativ stabilitet" bør forstås.
- (38) Hvis der opstår en alvorlig trussel for bevarelsen af havets biologiske ressourcer eller for det marine økosystem som følge af fiskeri, og en sådan trussel kræver øjeblikkelig handling, bør Kommissionen være bemyndiget til at træffe midlertidige foranstaltninger. Disse foranstaltninger bør fastsættes inden for fastlagte tidsrammer og være operationelle i et nærmere bestemt tidsrum.
- (39) Medlemsstaterne bør samarbejde på regionalt plan med henblik på at vedtage fælles henstillinger og andre instrumenter til udarbejdelsen og gennemførelsen af bevarelsesforanstaltninger og foranstaltninger, der berører fiskeriaktiviteten i områder, der er beskyttet af miljølovgivningen. Inden for rammerne af regionalt samarbejde bør Kommissionen kun vedtage bevarelsesforanstaltninger gennem gennemførelsesretsakter eller delegerede retsakter, når alle berørte medlemsstater i en region er enige om en fælles henstilling. Foreligger der ingen fælles henstilling, bør Kommissionen forelægge et forslag til relevante foranstaltninger i henhold til traktaten.

¹ Rådets resolution af 3. november 1976 om visse aspekter udadtil ved oprettelsen af en fiskerizone på 200 sømil inden for Fællesskabet fra den 1. januar 1977 at regne (EFT C 105 af 7.5.1981, s. 1).

- (40) Medlemsstaterne bør for bestande i EU-farvande være beføjede til at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der kun gælder for EU-fiskerfartøjer, der fører deres flag.
- (41) Medlemsstaterne bør inden for deres 12-sømilezone være beføjede til at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der gælder for alle EU-fiskerfartøjer, forudsat at sådanne foranstaltninger, når de gælder for EU-fiskerfartøjer fra andre medlemsstater, er ikke-diskriminerende, at der har fundet forudgående samråd med andre berørte medlemsstater sted, og at Unionen ikke har truffet foranstaltninger, der specifikt vedrører bevarelse og forvaltning inden for den pågældende 12-sømilezone.
- (42) Medlemsstaterne bør kunne introducere en ordning for omsættelige fiskekvoteandele.
- (43) Medlemsstaterne bør træffe specifikke foranstaltninger til at tilpasse antallet af EU-fiskerfartøjer til de disponible ressourcer på baggrund af deres vurderinger af balancen mellem deres flåders fiskerikapacitet og fiskerimuligheder. Vurderingerne bør foretages i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer og bør fremlægges i en årligt rapport, som Kommissionen fremsender. Disse årlige rapporter bør offentliggøres. Hver enkelt medlemsstat bør kunne vælge de foranstaltninger og instrumenter, den ønsker at anvende med henblik på at reducere overskydende fiskerikapacitet.
- (44) Endvidere bør der opretholdes obligatoriske flådekapacitetslofter og nationale tilgangs-/afgangsordninger i forbindelse med oplægningsstøtte med henblik på forvaltning og justering af fiskerikapacitet.

- (45) Medlemsstaterne bør registrere et vist minimum af oplysninger om specifikationer og aktiviteter for EU-fiskerfartøjer, der fører deres flag. Sådanne registre bør stilles til rådighed for Kommissionen med henblik på overvågning af medlemsstaternes flådestørrelse.
- (46) For at kunne forvalte fiskeriet på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning kræves der harmoniserede, pålidelige og nøjagtige datasæt. Medlemsstaterne bør derfor indsamle data om flåder og deres fiskeriaktiviteter, især biologiske data om fangster, herunder udsmid og undersøgelsesdata om fiskebestande og om fiskeriets mulige miljøpåvirkning på det marine økosystem. Medlemsstaterne bør forvalte de indsamlede data og stille dem til rådighed for slutbrugerne og for andre interesserede parter. Medlemsstaterne bør samarbejde med hinanden og med Kommissionen for at koordinere dataindsamlingen. Medlemsstaterne bør, hvis det er relevant, også samarbejde med tredjelande om dataindsamling. Medlemsstaterne bør forelægge Kommissionen en årlig rapport om deres dataindsamling med henblik på Kommissionens vurdering heraf, og denne rapport offentliggøres.
- (47) Dataindsamlingen bør omfatte data, som gør det lettere at foretage en økonomisk vurdering af virksomheder, der er aktive i fiskerisektoren, akvakultur og forarbejdning af fiskevarer og akvakulturprodukter, samt af beskæftigelsestendenserne i disse erhverv.

- (48) Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) som oprettet ved Kommissionens afgørelse 93/619/EF¹ kan konsulteres i forbindelse med spørgsmål om bevarelse og forvaltning af havets biologiske ressourcer med henblik på at sikre den påkrævede bistand fra højt kvalificeret videnskabeligt personale, navnlig vedrørende anvendelsen af biologiske, økonomiske, miljømæssige, sociale og tekniske discipliner.
- (49) Den politikorienterede fiskerividenskab bør styrkes gennem nationalt vedtagne programmer for fiskerividenskabelig dataindsamling, forskning og innovation, der er gennemført i koordination med andre medlemsstater, og gennem rammerne for Unionens forskning og innovation. Endvidere bør et bedre samarbejde mellem industri og videnskabsfolk fremmes.
- (50) Unionen bør fremme den fælles fiskeripolitikens mål internationalt ved at sikre, at EU-fiskeri uden for Unionens farvande er baseret på de samme principper og standarder som dem, der gælder efter EU-retten, og fremme lige vilkår for EU-operatører og tredjelandsoperatører. I den forbindelse bør Unionen bestræbe sig på at lede processen med styrkelse af regionale og internationale organisationers effektivitet, med henblik på, at de bliver bedre i stand til at bevare og forvalte havets levende biologiske ressourcer inden for deres ansvarsområde, herunder bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri). Unionen bør samarbejde med tredjelands og internationale fiskeriorganisationer med henblik på at forbedre overholdelsen af internationale foranstaltninger, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri. Unionens standpunkt baseres på den bedste videnskabelige rådgivning, der er til rådighed.

¹ Kommissionens afgørelse 93/619/EF af 19. november 1993 om oprettelse af en videnskabelig, teknisk og økonomisk komité for fiskeri (EFT L 297 af 2.12.1993, s. 25).

- (51) Bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler med tredjelande bør sikre, at Unionens fiskeri i tredjelandsfarvande baseres på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og udveksling af relevante oplysninger, så der sikres en bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer samt gennemsigtighed om fastlæggelsen af overskydende ressourcer og dermed en ressourceforvaltning, der er i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitikens målsætninger. Sådanne aftaler, der giver adgang til ressourcer, der svarer til EU-flådens interesser, til gengæld for en finansiel modydelse fra Unionen, bør bidrage til at skabe en forvaltningsramme af høj kvalitet, for navnlig at sikre effektiv dataindsamling og effektive overvågnings- og kontrolforanstaltninger.
- (52) Overholdelse af de demokratiske principper og menneskerettighederne, jf. verdenserklæringen om menneskerettigheder og andre relevante internationale menneskerettighedsinstrumenter, og af retsstatsprincippet bør være et væsentligt element i bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler, som bør indeholde en specifik menneskerettighedsklausul. Indførelsen af en menneskerettighedsklausul i bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler bør være fuldt forenelig med Unionens overordnede udviklingspolitiske mål.
- (53) Akvakulturen bør bidrage til, at fødevareproduktionspotentialet forbliver bæredygtigt i hele Unionen for at garantere EU-borgernes fødevarsikkerhed på lang sigt, herunder fødevarerforsyningen samt vækst og beskæftigelse, og bidrage til at dække den stigende globale efterspørgsel efter akvatiske fødevarer.

- (54) Det konstateres i Kommissionens strategi for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur, der blev vedtaget i 2009, og som blev hilst velkommen og godkendt af Rådet og hilst velkommen af Europa-Parlamentet, at der er behov for at skabe og fremme lige vilkår for akvakultur som grundlag for bæredygtig udvikling af denne sektor.
- (55) Akvakulturen i Unionen påvirkes af, at forskellige betingelser i medlemsstaterne, bl.a. med hensyn til udstedelse af tilladelser til akvakulturbrugere. Der bør derfor opstilles strategiske EU-retningslinjer for nationale strategiplaner for at forbedre akvakulturens konkurrenceevne, støtte deres udvikling og innovation, fremme den økonomiske aktivitet og diversificering og forbedre livskvaliteten i kystområder og indre farvande. Desuden bør der indføres mekanismer til udveksling af oplysninger og bedste praksis mellem medlemsstaterne efter en åben metode til koordinering af nationale foranstaltninger vedrørende forretningsikkerhed, adgang til EU-farvande og -områder og forenkling af licensudstedelsesprocedurerne.
- (56) På grund af akvakulturens særlige karakteristika er der behov for et rådgivende råd, hvor aktørerne kan høres om aspekter ved EU-politikkerne, der kan berøre akvakulturen.

- (57) Der er behov for at styrke EU-fiskeriets og EU-akvakulturens konkurrenceevne og for forenkling med henblik på bedre forvaltning af dens produktion og afsætning. Den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter bør sikre, at der skabes lige vilkår for alle fiskevarer og akvakulturprodukter, der afsættes i Unionen, uanset deres oprindelse, at forbrugerne bliver bedre i stand til at træffe kvalificerede valg og støtte ansvarligt forbrug, og at den økonomiske viden om og forståelse af EU-markederne i hele forsyningskæden forbedres.
- (58) Den fælles markedsordning bør gennemføres i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser, navnlig hvad angår WTO-bestemmelserne.
- (59) For at sikre, at reglerne i den fælles fiskeripolitik overholdes, bør der etableres en effektiv kontrol-, inspektions- og håndhævelsesordning, der omfatter bekæmpelse af IUU-fiskeri.
- (60) Som led i EU-ordningen for kontrol, inspektion og håndhævelse bør anvendelsen af moderne og effektiv teknologi fremmes. Medlemsstaterne og Kommissionen bør have mulighed for at gennemføre pilotprojekter vedrørende ny kontrolteknologi og dataforvaltningssystemer.

- (61) For at sikre, at forholdene i forskellige medlemsstater i forbindelse med anvendelsen af kontrol- og håndhævelsesregler er sammenlignelige, bør der tilskyndes til samarbejde mellem medlemsstaterne med henblik på at identificere sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.
- (62) For at sikre inddragelsen af operatører i Unionens dataindsamling og i Unionens kontrol-, inspektions- og håndhævelsesordning bør medlemsstaterne kunne kræve, at deres operatører bidrager forholdsmæssigt til at dække de hermed forbundne driftsudgifter.
- (63) Medlemsstaterne alene kan ikke nå alle den fælles fiskeripolitikens mål, fordi de har problemer med fiskerierhvervets udvikling og forvaltning og kun har begrænsede finansielle midler til rådighed. Der bør derfor med fokus på prioriteterne i den fælles fiskeripolitik for at bidrage til at nå disse mål ydes flerårig finansiell EU-støtte, som bør tilpasses de særlige forhold, der kendetegner fiskeriet i de enkelte medlemsstater.
- (64) Finansiell støtte fra Unionen bør gøres betinget af, at medlemsstaterne og operatørerne, herunder fartøjsejerne, overholder den fælles fiskeripolitikens regler. Med forbehold af specifikke regler, der skal vedtages, bør finansiell støtte fra Unionen derfor afbrydes, suspenderes eller korrigeres, hvis en medlemsstat ikke overholder en specifik forpligtelse efter den fælles fiskeripolitik, eller en bruger begår en alvorlig overtrædelse af disse regler.
- (65) Dialog med aktørerne har vist sig at være af stor betydning for at nå den fælles fiskeripolitikens mål. Eftersom forholdene ikke er ens i alle EU-farvande, og den fælles fiskeripolitik regionaliseres mere og mere, bør de rådgivende råd sørge for, at alle aktørers viden og erfaringer kommer gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik til gode.

- (66) Det er i betragtning af de særlige forhold for regionerne i den yderste periferi, for akvakulturen, for markederne og for Sortehavet, hensigtsmæssigt at oprette et nyt rådgivende råd for hvert af disse områder.
- (67) Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten for så vidt angår vedtagelse af bevarelsesforanstaltninger, der ledsager visse af medlemsstaternes miljømæssige forpligtelser, tilpasningen af landingsforpligtelsen for at opfylde Unionens internationale forpligtelser, udvidelse af landingsforpligtelsen til at omfatte andre arter gennem regionaliseringsprocessen, vedtagelse af specifikke planer for udsmid gennem regionaliseringsprocessen, vedtagelse af de minimis-undtagelser fra landingsforpligtelsen, hvis der ikke er vedtaget nogen anden gennemførelsesforanstaltning for denne forpligtelse, og fastsættelse af detaljerede regler for de rådgivende råds virkemåde.
- (68) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau.
- (69) Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for en samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

- (70) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordnings bestemmelser med hensyn til midlertidige foranstaltninger til mindskning af en alvorlig trussel mod bevarelsen af havets biologiske ressourcer, med hensyn til tilgangs-/afgangsordningen i flådeforvaltningen og med hensyn til registrering af data og deres format og overførsel til EU-fiskerflåderegisteret bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹.
- (71) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union går denne forordning ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dens mål.
- (72) Rådets afgørelse 2004/585/EF² bør ophæves, når de tilsvarende regler i henhold til denne forordning træder i kraft.
- (73) På grund af de mange og omfattende ændringer bør forordning (EØF) nr. 2371/2002 ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

² Rådets afgørelse 2004/585/EF af 19. juli 2004 om oprettelse af regionale rådgivende råd som led i den fælles fiskeripolitik (EUT L 256 af 3.8.2004, s. 17).

DEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Den fælles fiskeripolitik omfatter:
 - a) bevarelse af havets biologiske ressourcer og forvaltning af fiskeri og de flåder, der udnytter sådanne ressourcer
 - b) for så vidt angår markedsforanstaltninger og finansielle foranstaltninger til støtte for den fælles fiskeripolitiks gennemførelse: biologiske ferskvandsressourcer, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter.
2. Den fælles fiskeripolitik omfatter de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1, hvis de udøves:
 - a) på medlemsstaternes område, hvor traktaten finder anvendelse
 - b) i EU-farvande, herunder af fiskerfartøjer, der fører tredjelandes flag og er registreret i tredjelande

- c) af EU-fiskerfartøjer uden for EU-farvande eller
- d) af borgere i medlemsstaterne, dog med forbehold af flagstatens primære ansvar.

Artikel 2

Målsætninger

1. Den fælles fiskeripolitik skal sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteterne er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til fødevareforsyningsikkerheden.
2. Den fælles fiskeripolitik skal i den fælles fiskeripolitik forvaltes efter en forsigtighedstilgang, og målet er at sikre, at udnyttelsen af havets levende biologiske ressourcer genopretter og opretholder populationer af de befiskede arter på niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte.

For at nå målsætningen om, at populationer af fiskebestande gradvist skal genoprettes til og opretholdes på et biomasseniveau, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte, skal udnyttelsesgraden for det maksimale bæredygtige udbytte, hvor det er muligt, nås inden udgangen af 2015 og på et gradvist stigende grundlag senest inden udgangen af 2020 for alle bestande.

3. Der skal i den fælles fiskeripolitik anlægges en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning med henblik på at sikre, at fiskeriets negative indvirkning på det marine økosystem minimeres, og at det tilstræbes at sikre, at akvakultur og fiskeri ikke nedbryder havmiljøet.
4. Den fælles fiskeripolitik skal bidrage til indsamlingen af videnskabelige data.
5. Den fælles fiskeripolitik skal navnlig:
 - a) gradvis eliminere udsmid efter en konkret og individuel vurdering og på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning ved at undgå og i videst muligt omfang reducere uønskede fangster og ved gradvis at sikre, at fangster landes
 - b) når det er nødvendigt, gøre bedst mulig brug af uønskede fangster uden at skabe et marked for de uønskede fangster, der er under bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse
 - c) skabe de rette betingelser for et økonomisk leve- og konkurrencedygtigt fiskerierhverv i både fangst- og forarbejdningsleddet og landbaserede fiskerirelaterede aktiviteter
 - d) træffe foranstaltninger til at justere flådernes fiskerikapacitet til niveauer for fiskerimuligheder, der er i overensstemmelse med stk. 2, med henblik på at opnå økonomisk bæredygtige flåder uden at overudnytte havets biologiske ressourcer

- e) fremme udviklingen af bæredygtig EU-akvakultur for at bidrage til fødevarerforsyningen og -sikkerheden samt beskæftigelsen
- f) bidrage til at give dem, der er afhængige af fiskeriet, en rimelig levestandard, idet der tages hensyn til kystnært fiskeri og socioøkonomiske aspekter
- g) bidrage til et effektivt og gennemsigtigt indre marked for fiskevarer og akvakulturprodukter og bidrage til at sikre lige vilkår for fiskevarer og akvakulturprodukter, der afsættes i Unionen
- h) tage hensyn til både forbruger- og producentinteresser
- i) fremme det kystnære fiskeri under hensyn til de socioøkonomiske aspekter
- j) være i samklang med Unionens miljølovgivning, navnlig med målet om at opnå en god miljøtilstand inden udgangen af 2020 som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2008/56/EF, og med Unionens øvrige politikker.

Artikel 3

Principper for god forvaltningspraksis

Den fælles fiskeripolitik skal følge nedenstående principper for god forvaltningspraksis:

- a) klar fordeling af ansvaret på EU-plan og på regionalt, nationalt og lokalt plan
- b) hensyntagen til særlige regionale forhold gennem en regionaliseret tilgang

- c) vedtagelse af foranstaltninger i overensstemmelse med den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning
- d) et langsigtet perspektiv
- e) administrativ omkostningseffektivitet
- f) passende inddragelse af aktører, navnlig de rådgivende råd, på alle stadier, fra udarbejdelse til gennemførelse af foranstaltningerne
- g) flagstatens primære ansvar
- h) overensstemmelse med andre EU-politikker.
- i) anvendelse af konsekvensanalyser, når det er hensigtsmæssigt
- j) sammenhæng mellem den interne og den eksterne dimension af den fælles fiskeripolitik
- k) gennemsigtighed i databehandlingen i overensstemmelse med de nuværende lovkrav med respekt for privatlivets fred, beskyttelse af personoplysninger og regler om fortrolighed, tilgængelighed af data for de relevante videnskabelige instanser, andre instanser med en videnskabelig eller en forvaltningsmæssig interesse og andre definerede slutbrugere.

Artikel 4
Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- 1) "EU-farvande": farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion med undtagelse af farvandene omkring de territorier, der er nævnt i bilag II til traktaten
- 2) "havets biologiske ressourcer": disponible og tilgængelige levende marine akvatiske arter, herunder anadrome og katadrome arter i løbet af deres liv i havet
- 3) "biologiske ferskvandsressourcer": disponible og tilgængelige levende akvatiske ferskvandsarter
- 4) "fiskerfartøj": fartøj, der er udstyret til kommerciel udnyttelse af havets biologiske ressourcer, eller et forankret tunfiskekøje.
- 5) "EU-fiskerfartøj": fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i Unionen
- 6) "registrering i fiskerflåderegistret": registrering af et fiskerfartøj i en medlemsstats fiskerflåderegister

- 7) "maksimalt bæredygtigt udbytte": det største teoretiske ligevægtsudbytte, som løbende kan tages i gennemsnit af en bestand under de eksisterende gennemsnitlige miljøforhold uden betydelig indvirkning på reproduktionsprocessen
- 8) "forsigtighedstilgang i fiskeriforvaltningen": jf. artikel 6 i FN-aftalen om fiskebestande, en tilgang, ifølge hvilken manglende relevante videnskabelige oplysninger ikke bør betragtes som en gyldig grund til at udskyde eller undlade at træffe forvaltningsforanstaltninger til bevarelse af målarter, tilknyttede eller afhængige arter og ikkemålarter samt deres miljø
- 9) "økosystembaseret fiskeriforvaltningstilgang": en integreret tilgang til forvaltning af fiskeri inden for grænser, der giver økologisk mening, der tilstræber at styre udnyttelsen af naturressourcerne under hensyn til fiskeri og andre menneskelige aktiviteter og samtidig bevarer både den biologiske rigdom og de biologiske processer, der er nødvendige for at sikre sammensætningen, strukturen og funktionen af habitaterne i det berørte økosystem ved at tage hensyn til den viden, der findes, og den usikkerhed, der hersker omkring biotiske, abiotiske og menneskelige komponenter i økosystemer
- 10) "udsmid": fangster, der genudsættes
- 11) "fiskeri med lav miljøpåvirkning": anvendelse af selektive fangstmetoder, som har lav skadelig indvirkning på marine økosystemer, eller som kan medføre lave brændstofemissioner, eller begge dele

- 12) "selektivt fiskeri": anvendelse af fangstmetoder eller fiskeredskaber, der tager sigte på at fange, og som fanger organismer efter størrelse og art, således at enheder uden for målgruppen kan undgås eller genudsættes uskadt
- 13) "fiskeridødelighed": den takt, hvormed biomasse eller enkeltindivider fjernes fra bestanden som følge af fiskeriaktiviteter i en given periode
- 14) "bestand": en biologisk ressource i havet, der forekommer i et givet forvaltningsområde
- 15) "fangstbegrænsning": efter omstændighederne enten en kvantitativ begrænsning af fangster af fisk fra en fiskebestand eller en gruppe af fiskebestande i en given periode, hvis sådanne fiskebestande eller grupper af fiskebestande er omfattet af en landingsforpligtelse, eller en kvantitativ begrænsning af landinger af fisk fra en fiskebestand eller en gruppe af fiskebestande i en given periode, som landingsforpligtelsen ikke finder anvendelse på
- 16) "bevarelsesreferencepunkt": parameterverdier for fiskebestande (bl.a. biomasse eller fiskeridødelighed), som anvendes i fiskeriforvaltning, f.eks. ved fastsættelse af et acceptabelt niveau for biologisk risiko eller et tilstræbt udbytniveau

- 17) "bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse": den størrelse af en levende marin akvatisk art, under hensyntagen til modenhed, i henhold til EU-retten, hvorunder der gælder begrænsninger eller incitamer, som har til formål at undgå fangst gennem fiskeri; denne størrelse erstatter, hvor det er relevant, mindstelandsstørrelsen
- 18) "bestand inden for biologisk sikre grænser": bestand med en høj sandsynlighed for, at dens anslåede gydebiomasse ved udgangen af det foregående år er højere end grænsereferencpunktet for biomasse (Blim), og dens anslåede fiskeridødelig for året før er lavere end grænsereferencpunktet for fiskeridødelighed (Flim)
- 19) "beskyttelsesforanstaltning": en sikkerhedsforanstaltning, der er udformet med henblik på, at uønskede begivenheder undgås
- 20) "teknisk foranstaltning": en foranstaltning, der regulerer fangsternes sammensætning efter art og størrelse og fiskeriets indvirkning på økosystemkomponenterne gennem fastsættelse af betingelser for fiskeredskabers anvendelse og struktur og begrænsning af adgangen til fiskeriområder
- 21) "fiskeriindsats": produktet af et fiskerfartøjs kapacitet og aktivitet; for en fartøjsgruppe er det summen af fiskeriindsatsen for alle fartøjer i gruppen

- 22) "medlemsstat, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse": en medlemsstat, der har en interesse, der består i enten fiskerimuligheder eller et fiskeri, der foregår i den berørte medlemsstats eksklusive økonomiske zone, eller, i Middelhavet, et traditionelt fiskeri på åbent hav
- 23) "omsættelige fiskekvoteandele": genkaldelig brugsret til en specifik andel af de fiskerimuligheder, som en medlemsstat tildeles, eller som fastsættes i forvaltningsplaner vedtaget af en medlemsstat i henhold til artikel 19 i Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006¹, og som indehaveren kan overføre
- 24) "fiskeriindsats": et fartøjs tonnage i GT og dets effekt i kW, jf. artikel 4 og 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 2930/86²

¹ Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1626/94 (EFT L 409 af 30.12.2006, s. 11).

² Rådets forordning (EØF) nr. 2930/86 af 22. september 1986 om definition af fiskerfartøjers karakteristika (EFT L 274 af 25.9.1986, s. 1).

- 25) "akvakultur": opdræt eller dyrkning af akvatiske organismer efter metoder, der skal øge produktionen af de pågældende organismer ud over, hvad det naturlige miljø giver mulighed for, og hvor organismene forbliver en fysisk eller juridisk persons ejendom i hele opdræts- eller dyrkningsfasen, indtil de er høstet
- 26) "fiskerilicens": en licens som defineret i artikel 4, nr. 9), i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009¹
- 27) "fiskeritilladelse": en tilladelse som defineret i artikel 4, nr. 10), i forordning (EF) nr. 1224/2009
- 28) "fiskeri": sporing af fisk, udsætning, sætning, trækning og indhaling af fiskeredskaber, ombordtagning af fangst, omladning, opbevaring om bord, forarbejdning om bord, overførsel, anbringelse i bur af fisk, opfedning og landing af fisk og fiskevarer

¹ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EFT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

- 29) "fiskevarer": akvatiske organismer, der stammer fra enhver form for fiskeri, eller varer, der er fremstillet heraf
- 30) "operatør": en fysisk eller juridisk person, der driver eller ejer en virksomhed, som udfører aktiviteter på ethvert trin i produktions-, forarbejdnings-, afsætnings-, distributions- og detailkæderne for fiskevarer og akvakulturprodukter
- 31) "alvorlig overtrædelse": en overtrædelse som defineret i relevant EU-ret, blandt andet i artikel 42, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008¹ og artikel 90, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1224/2009
- 32) "slutbruger af videnskabelige data": organ med forskningsmæssig eller forvaltningsmæssig interesse i videnskabelig analyse af fiskeridata
- 33) "overskydende tilladt fangstmængde": den del af den tilladte fangstmængde, som en kyststat ikke høster, hvilket resulterer i en samlet udnyttelsesgrad for individuelle bestande, der ligger under niveauerne, hvor bestande er i stand til at genoprettes til og populationer af befiskede bestande opretholdes over tilstræbte niveauer på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning

¹ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

- 34) "akvakulturprodukter": akvatiske organismer på alle stadier af deres livscyklus, der stammer fra enhver form for akvakultur, eller produkter, der er fremstillet heraf
- 35) "gydebiomasse": skøn over biomassestørrelsen af en specifik fiskebestand, der reproducerer sig på et givet tidspunkt, og som omfatter såvel han- og hunfisk som fisk, der føder levende unger
- 36) "blandet fiskeri": fiskeri, hvor der i fiskeriområdet forekommer flere arter, og hvor forskellige arter sandsynligvis vil blive fanget i samme fiskeri
- 37) "bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale": international aftale med tredjelande om adgang til farvande og ressourcer for bæredygtigt at udnytte en del af overskuddet af havets biologiske ressourcer til gengæld for en finansiel modydelse fra Unionen, der kan omfatte sektorstøtte.

2. Med henblik på denne forordning gælder følgende geografiske definitioner af geografiske områder:

- a) "Nordsøen": ICES-område¹ IIIa og IV
- b) "Østersøen": ICES-afsnit IIIb, IIIc og IIId

¹ Områder fastlagt af ICES (Det Internationale Havundersøgelsesråd) er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 70).

- c) "de nordvestlige farvande": ICES-område V (bortset fra Va og kun EU-farvandene i Vb), VI og VII
- d) "de sydvestlige farvande": ICES-område VIII, IX og X (farvandene omkring Azorerne) og CECAF-område¹ 34.1.1, 34.1.2 og 34.2.0 (farvandene omkring Madeira og De Kanariske Øer)
- e) "Middelhavet": marine farvande i Middelhavet øst for en linje 5°36' V
- f) "Sortehavet": det geografiske GFCM-underområde som defineret i resolution GFCM/33/2009/2.

¹ Områder fastlagt af CECAF (Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhav) er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i visse områder uden for det nordlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 1).

DEL II

ADGANG TIL FARVANDE

Artikel 5

Generelle regler for adgang til farvande

1. EU-fiskerfartøjer skal have lige adgang til alle EU-farvande og -ressourcer med undtagelse af de farvande, der er omhandlet i stk. 2 og 3, jf. dog foranstaltninger truffet i henhold til del III.

2. I farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion, indtil 12 sømil fra basislinjerne har medlemsstaterne indtil den 31. december 2022 ret til at begrænse fiskeriet således, at det forbeholdes fartøjer, der traditionelt fisker i sådanne farvande fra havne på den tilstødende kyst, jf. dog ordninger for EU-fiskerfartøjer, der fører en anden medlemsstats flag, som led i et bestående naboforhold mellem medlemsstater og ordningerne i bilag I, hvorved det for hver medlemsstat fastsættes, hvilke geografiske områder i andre medlemsstaters kystfarvande der må fiskes i, og hvilke arter der må fiskes efter. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke begrænsninger der er indført i henhold til dette stykke.

3. I farvandene indtil 100 sømil fra basislinjerne for Unionens yderste periferi, jf. traktatens artikel 349, stk. 1, har de pågældende medlemsstater indtil den 31. december 2022 ret til at begrænse fiskeriet til fartøjer, der er registreret i disse territorier. Sådanne begrænsninger gælder ikke for EU-fartøjer, der traditionelt fisker i de pågældende farvande, hvis disse fartøjers fiskeriindsats ikke overstiger den traditionelle fiskeriindsats. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke begrænsninger der er indført i henhold til dette stykke.
4. De foranstaltninger, der skal finde anvendelse efter udløbet af de i stk. 2 og 3. omhandlede ordninger, vedtages senest den 31. december 2022.

DEL III
FORANSTALTNINGER TIL BEVARELSE
OG BÆREDYGTIG UDNYTTELSE
AF HAVETS BIOLOGISKE RESSOURCER

AFSNIT I
BEVARELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 6

Almindelige bestemmelser

1. Med henblik på at nå den fælles fiskeripolitiks mål for så vidt angår bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer, jf. artikel 2, vedtager Unionen bevarelsesforanstaltninger, jf. artikel 7.

2. Ved anvendelsen af denne forordning hører Kommissionen de relevante rådgivende organer og de relevante videnskabelige organer. Bevarelsesforanstaltninger vedtages under hensyn til den foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, herunder hvor det er relevant rapporter udarbejdet af STECF og andre rådgivende organer, rådgivning fra de rådgivende råd og fælles henstillinger forelagt af medlemsstaterne i henhold til artikel 18.
3. Medlemsstaterne kan samarbejde med henblik på vedtagelse af foranstaltninger i henhold til artikel 11, 15 og 18.
4. Medlemsstaterne koordinerer med hinanden, inden de vedtager nationale foranstaltninger i henhold til artikel 20, stk. 2.
5. I specifikke tilfælde, navnlig vedrørende Middelhavsområdet, kan medlemsstaterne bemyndiges til at vedtage juridisk bindende retsakter vedrørende den fælles fiskeripolitik, herunder bevarelsesforanstaltninger. Artikel 18 finder anvendelse, hvor det er relevant.

Artikel 7
Typer af bevarelsesforanstaltninger

1. Foranstaltninger til bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer kan bestå i bl.a.,
 - a) flerårige planer efter artikel 9 og 10
 - b) mål for bevarelse og bæredygtig udnyttelse af bestande og tilknyttede foranstaltninger med henblik på at mindske fiskeriets indvirkning på det marine miljø
 - c) foranstaltninger til tilpasning af fiskerfartøjernes fiskerikapacitet til de fiskerimuligheder, der er til rådighed
 - d) incitament, også af økonomisk art såsom fiskerimuligheder, for at fremme fangstmetoder, der bidrager til et mere selektivt fiskeri, undgåelse og størst mulig begrænsning af uønskede fangster og fiskeri med begrænset indvirkning på det marine økosystem og fiskeriressourcerne
 - e) foranstaltninger vedrørende fastsættelse og tildeling af fiskerimuligheder
 - f) foranstaltninger med henblik på at nå målsætningerne i artikel 15
 - g) bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser

- h) pilotprojekter vedrørende alternative former for fiskeriforvaltningsmetoder og fiskeredskaber, som øger selektiviteten, eller som minimerer den negative indvirkning af fiskeri på det marine miljø
- i) foranstaltninger med henblik på overholdelse af forpligtelserne i Unionens miljølovgivning vedtaget i overensstemmelse med artikel 11
- j) tekniske foranstaltninger som omhandlet i stk. 2.

2. Tekniske foranstaltninger kan bl.a. omfatte følgende:

- a) fiskeredskabernes kendetegn og regler for anvendelse heraf
- b) specifikationer med hensyn til fiskeredskabers konstruktion, herunder
 - i) ændringer eller supplerende anordninger, der skal øge selektiviteten eller minimere fiskeriets negative indvirkning på økosystemet
 - ii) ændringer eller supplerende anordninger, der skal reducere utilsigtet fangst af udryddelsestruede og beskyttede arter samt for at reducere andre uønskede fangster
- c) begrænsninger i eller forbud mod anvendelsen af visse fiskeredskaber og fiskeriaktiviteter i bestemte områder eller perioder

- d) krav om, at fiskerfartøjer indstiller fiskeriet i et defineret område i en nærmere fastsat minimumsperiode for at beskytte midlertidige akkumuleringer af truede arter, gydende fisk, fiskebestande under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse og andre af havets sårbare ressourcer
- e) specifikke foranstaltninger til at mindske fiskeriets negative indvirkning på den marine biodiversitet og marine økosystemer, herunder foranstaltninger til at undgå og i videst mulig udstrækning reducere uønskede fangster.

Artikel 8

Oprettelse af områder til genopretning af fiskebestande

1. Under behørig hensyntagen til eksisterende bevaringsområder bestræber Unionen sig på at oprette beskyttede områder baseret på deres biologiske følsomhed, herunder områder, hvor det er klart dokumenteret, at der er stærke koncentrationer af fisk, som er under bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse, og af gydeområder. I disse områder kan fiskeriet begrænses eller forbydes for at bidrage til bevarelsen af levende akvatiske ressourcer og marine økosystemer. Unionen sikrer fortsat beskyttelse af bestående biologisk følsomme områder.
2. Med henblik herpå identificerer medlemsstaterne så vidt muligt passende områder, der kan udgøre en del af et sammenhængende net, og udarbejder, hvis det er hensigtsmæssigt, fælles henstillinger i overensstemmelse med artikel 18, stk. 7, med henblik på Kommissionens forelæggelse af et forslag i overensstemmelse med traktaten.

3. Kommissionen kan i en flerårig plan bemyndiges til at oprette sådanne biologisk følsomme beskyttede områder. Artikel 18, stk. 1-6, finder anvendelse. Kommissionen aflægger regelmæssigt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de beskyttede områder.

AFSNIT II

SPECIFIKKE FORANSTALTNINGER

Artikel 9

Principper for og mål med de flerårige planer

1. Der vedtages flerårige planer som en prioritet på grundlag af videnskabelig, teknisk og økonomisk rådgivning og med bevarelsesforanstaltninger for at genoprette fiskebestandene og opretholde dem over niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2.
2. Hvis målene relateret til maksimalt bæredygtigt udbytte, jf. artikel 2, stk. 2, ikke kan fastsættes på grund af utilstrækkelige data, skal der i de flerårige planer på grundlag af forsigtighedstilgangen træffes foranstaltninger, der mindst sikrer en sammenlignelig bevarelsestilstand for de relevante bestande.

3. De flerårige planer dækker enten
 - a) enkelte arter eller
 - b) for så vidt angår blandet fiskeri, eller hvis udviklingen i bestandene hænger indbyrdes sammen, fiskeri efter flere bestande i et relevant geografisk område, under hensyntagen til viden om samspillet mellem bestande, fiskerier og marine økosystemer.
4. De foranstaltninger, der indgår i de flerårige planer, og tidsplanen for deres gennemførelse skal stå i rimeligt forhold til de tilsigtede mål og den planlagte tidsramme. Inden foranstaltningerne indføres i de flerårige planer, tages de mulige økonomiske og sociale konsekvenser heraf i betragtning.
5. De flerårige planer kan indeholde specifikke bevarelsesmål og -foranstaltninger, der baseres på økosystemtilgangen, for at tage højde for de specifikke problemer, der er forbundet med blandet fiskeri i forbindelse med opnåelsen af målene i artikel 2, stk. 2, for blandede bestande, som er omfattet af planen, hvor det af den videnskabelige rådgivning fremgår, at det ikke er muligt at øge selektiviteten. Den flerårige plan skal i nødvendigt omfang indeholde specifikke alternative bevarelsesforanstaltninger, der baseres på økosystemtilgangen, for nogle af bestandene, som den omfatter.

Artikel 10

Indholdet af de flerårige planer

1. I givet fald og uden at det berører de respektive beføjelser i henhold til traktaten, skal der i en flerårigplan fastsættes følgende:
 - a) den flerårige plans anvendelsesområde, dvs. hvilke bestande, fiskerier og områder den gælder for
 - b) mål i overensstemmelse med de mål, der er opstillet i artikel 2, og med relevante bestemmelser i artikel 6 og 9
 - c) kvantificerbare mål såsom fiskeridødelighed og/eller gydebiomasse
 - d) en klar tidsplan for at nå de kvantificerbare mål
 - e) bevarelsesreferencepunkter, der er i overensstemmelse med målene i artikel 2
 - f) mål for de bevarelsesmæssige og tekniske foranstaltninger, der skal træffes for at nå målene i artikel 15, og foranstaltninger, der har til formål at undgå og i videst mulig udstrækning reducere uønskede fangster
 - g) forholdsregler, der sikrer, at de kvantificerbare mål nås, såvel som afhjælpende foranstaltninger, hvor det er nødvendigt, herunder i situationer, hvor forringet kvalitet eller tilgængelighed af data vil kunne skade bestandenes bæredygtighed.

2. De flerårige planer kan desuden indeholde
 - a) andre bevarelsesforanstaltninger, navnlig foranstaltninger til gradvist at eliminere udsmid under hensyntagen til den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning eller minimere fiskeriets negative indvirkning på økosystemet, der om nødvendigt specificeres yderligere i overensstemmelse med artikel 18
 - b) kvantificerbare indikatorer for regelmæssig overvågning og vurdering af fremskridt med hensyn til at nå den flerårige plans mål.
 - c) hvor det er relevant, særlige målsætninger for den livscyklusfase, hvor anadrome og katadrome arter lever i ferskvand.
3. I de flerårige planer fastsættes der bestemmelser om revision af disse efter en første efterfølgende evaluering, navnlig for at tage hensyn til ændringer i videnskabelig rådgivning.

Artikel 11

Bevarelsesforanstaltninger med henblik på overholdelse af forpligtelserne i Unionens miljølovgivning

1. Medlemsstaterne er beføjede til at vedtage bevarelsesforanstaltninger, der ikke berører andre medlemsstaters fiskerfartøjer, som finder anvendelse på farvande, der hører under deres højhedsområde eller jurisdiktion og er nødvendige for at leve op til deres forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 4, i direktiv 2008/56/EF, artikel 4 i direktiv 2009/147/EF eller artikel 6 i direktiv 92/43/EØF, under forudsætning af, at disse foranstaltninger er forenelige med målsætningerne i artikel 2 i denne forordning, opfylder målsætningerne for den relevante EU-lovgivning, som de har til formål at gennemføre, og ikke er mindst lige så stringente som foranstaltninger efter EU-retten.
2. Hvis en medlemsstat ("den medlemsstat, der tager initiativet") finder, at der er behov for at vedtage foranstaltninger med henblik på at overholde de i stk. 1 omhandlede forpligtelser, og andre medlemsstater har en direkte forvaltningsmæssig interesse i det fiskeri, der vil blive berørt af disse foranstaltninger, skal Kommissionen have beføjelse til efter anmodning at vedtage sådanne foranstaltninger, ved delegerede retsakter i henhold til artikel 46. Med henblik herpå finder artikel 18, stk. 1-4 og stk. 6, tilsvarende anvendelse.

3. Den medlemsstat, der tager initiativet, meddeler med henblik herpå Kommissionen og de medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse, relevante oplysninger om de påkrævede foranstaltninger, herunder deres begrundelse, videnskabelig dokumentation til støtte herfor og nærmere detaljer vedrørende deres praktiske gennemførelse og håndhævelse. Den medlemsstat, der tager initiativet, og de andre medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse, kan fremlægge en fælles henstilling som omhandlet i artikel 18, stk. 1, inden seks måneder efter, at der er givet tilstrækkelige oplysninger. Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger under hensyn til den foreliggende videnskabelige rådgivning senest tre måneder efter modtagelsen af en fuldstændig anmodning.

Hvis det ikke lykkes alle medlemsstaterne at nå til enighed om en fælles henstilling, der skal forelægges for Kommissionen i henhold til første afsnit inden for den deri fastsatte frist, eller hvis den fælles henstilling ikke skønnes at være i overensstemmelse med de i stk. 1 omhandlede forpligtelser, kan Kommissionen forelægge et forslag i overensstemmelse med traktaten.

4. Som undtagelse fra stk. 3, foreligger der ingen fælles henstilling som omhandlet i stk. 3, skal Kommissionen i hastende tilfælde vedtage foranstaltningerne. Foranstaltningerne, der vedtages i hastende tilfælde, begrænses til dem, uden hvilke målene i forbindelse med indførelsen af beskyttelsesforanstaltningerne i overensstemmelse med de i stk. 1 omhandlede direktiver og medlemsstaternes hensigter, ikke vil kunne nås.

5. De i stk. 4 omhandlede foranstaltninger finder anvendelse i en periode på højst 12 måneder, der kan forlænges med en periode på højst 12 måneder, hvis betingelserne i det nævnte stykke fortsat er til stede.
6. Kommissionen letter samarbejdet mellem den pågældende medlemsstat og de andre medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse i det berørte fiskeri, under gennemførelsen og håndhævelsen af foranstaltningerne vedtaget i henhold til stk. 2, 3 og 4.

Artikel 12

Kommissionens foranstaltninger i tilfælde af en alvorlig trussel mod havets biologiske ressourcer

1. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende en alvorlig trussel mod bevarelsen af havets biologiske ressourcer eller det marine økosystem baseret på bevis, kan Kommissionen efter begrundet anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ med henblik på at mindske denne trussel vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks for en periode på højst seks måneder, efter proceduren i artikel 47, stk. 3.
2. Medlemsstaten sender den anmodning, der er omhandlet i stk. 1, til Kommissionen, de øvrige medlemsstater og de berørte rådgivende råd samtidigt. De øvrige medlemsstater og de rådgivende råd kan indgive deres skriftlige bemærkninger inden syv arbejdsdage efter modtagelsen af meddelelsen. Kommissionen træffer afgørelse senest femten arbejdsdage efter modtagelse af den i stk. 1 nævnte anmodning.

3. Inden udløbet af den oprindelige anvendelsesperiode for en gennemførelsesretsakt, der finder anvendelse straks, som omhandlet i stk. 1, kan Kommissionen, hvis betingelserne i stk. 1 er opfyldt, vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, som udvider anvendelsen af de pågældende hasteforanstaltninger i en periode på højst seks måneder, efter proceduren i artikel 47, stk. 3.

Artikel 13

Medlemsstaternes hasteforanstaltninger

1. Hvis der er bevis for, at bevarelsen af havets biologiske ressourcer eller det marine økosystem er alvorligt truet som følge af fiskeriaktiviteter i farvande, der hører under en medlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion, og dette kræver hurtig handling, kan medlemsstaten vedtage hasteforanstaltninger for at mindske truslen. Disse foranstaltninger skal være forenelige med målsætningerne i artikel 2 og må ikke være lempeligere end foranstaltningerne fastsat i EU-retten. Disse foranstaltninger finder anvendelse i en periode på højst tre måneder.

2. Hvis det kan forventes, at de hasteforanstaltninger, som en medlemsstat skal vedtage, kommer til at berøre andre medlemsstaters fiskerfartøjer, må de først vedtages, efter at Kommissionen, de relevante medlemsstater og de relevante rådgivende råd er blevet hørt om et udkast til de pågældende foranstaltninger, som skal være ledsaget af en begrundelse. Den medlemsstat, der foretager høringen, kan fastsætte en rimelig frist for høringen, der dog ikke må være kortere end en måned.
3. Hvis Kommissionen finder, at en foranstaltning, der er vedtaget i henhold til denne artikel, ikke opfylder betingelserne i stk. 1, kan den med forbehold af angivelse af den relevante begrundelse anmode den pågældende medlemsstat om at ændre eller ophæve denne foranstaltning.

Artikel 14

Undgåelse og størst mulig begrænsning af uønskede fangster

1. Med henblik på at lette indførelsen af forpligtelsen til at lande alle fangster inden for det respektive fiskeri i overensstemmelse med artikel 15 ("landingsforpligtelsen") kan medlemsstaterne gennemføre pilotprojekter baseret på den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning og under hensyntagen til udtalelser fra de relevante rådgivende råd med henblik på fuldt ud at undersøge alle praktiske metoder til undgåelse, størst mulig begrænsning og eliminering af uønskede fangster inden for et fiskeri.
2. Medlemsstaterne kan udarbejde en oversigt over udsmid, som viser niveauet for udsmid i hvert af de fiskerier, der er omfattet af artikel 15, stk. 1.

Artikel 15

Landingsforpligtelse

1. Alle fangster af arter, der er underlagt fangstbegrænsninger, og i Middelhavet også fangster af arter, der er underlagt mindstemål som defineret i bilag III til forordning (EF) nr. 1967/2006, fra fiskeri i EU-farvande eller EU-fiskerfartøjers fiskeri uden for EU-farvande, der ikke hører under tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion, samt i forbindelse med det fiskeri og i de geografiske områder, der er nævnt nedenfor, skal tages om bord, opbevares på fiskerfartøjerne, registreres, landes og, hvor det er relevant, afskrives på kvoten, undtagen når de anvendes som levende agn, efter følgende tidsplan:

a) senest fra den 1. januar 2015:

fiskeri efter små pelagiske arter, dvs. fiskeri efter makrel, sild, hestemakrel, blåhvilling, havgalt, ansjos, guldlaks, sardin og brisling

fiskeri efter store pelagiske arter (dvs. fiskeri efter almindelig tun, sværdfisk, hvid tun, storøjet tun, blå og hvid marlin)

fiskeri til industriformål (f.eks. fiskeri efter lodde, tobis og sperling)

fiskeri efter laks i Østersøen.

- b) senest fra den 1. januar 2015 for arter, som karakteriserer det pågældende fiskeri og senest fra den 1. januar 2017 for alle andre arter i fiskeri i EU-farvande i Østersøen efter arter, der er underlagt fangstbegrænsninger, bortset fra dem, der er omfattet af litra a)
- c) senest fra den 1. januar 2016 for arter, som karakteriserer fiskeriet og senest fra den 1. januar 2019 for alle andre arter i
 - i) Nordsøen
 - fiskeri efter torsk, kuller, hvilling og sej
 - fiskeri efter jomfruhummer
 - fiskeri efter tunge og rødspætte
 - fiskeri efter kulmule
 - fiskeri efter dybvandsreje
 - ii) Nordvestlige farvande
 - fiskeri efter torsk, kuller, hvilling og sej
 - fiskeri efter jomfruhummer
 - fiskeri efter tunge og rødspætte

fiskeri efter kulmule

iii) Sydvestlige farvande

fiskeri efter jomfruhummer

fiskeri efter tunge og rødspætte

fiskeri efter kulmule

iv) andet fiskeri efter arter, der er underlagt fangstbegrænsninger.

d) senest fra den 1. januar 2017 for arter, som karakteriserer det pågældende fiskeri og senest fra den 1. januar 2019 for alle andre arter i fiskeri, der ikke er omfattet af litra a), i Middelhavet, Sortehavet og i alle andre EU-farvande og i ikke-EU-farvande, der ikke hører under tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion

2. Stk. 1 berører ikke Unionens internationale forpligtelser. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i henhold til [artikel 46](#) med henblik på gennemførelsen af sådanne internationale forpligtelser i EU-retten, herunder især undtagelser fra landingsforpligtelsen i henhold til nærværende artikel.

3. Hvis alle medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse i et bestemt fiskeri er enige om, at landingsforpligtelsen bør gælde for andre arter end de i stk. 1 opførte, kan de fremlægge en fælles henstilling med henblik på udvidelse af anvendelsen af landingsforpligtelsen til sådanne andre arter. Med henblik herpå finder artikel 18, stk. 1-6, tilsvarende anvendelse. Kommissionen bemyndiges til, hvis der fremlægges en sådan fælles henstilling, at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46 med sådanne foranstaltninger.
4. Landingsforpligtelsen som omhandlet i stk. 1 gælder ikke for:
 - a) arter, som ikke må befiskes, og som er identificeret som sådanne i en EU-retsakt inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik
 - b) arter, der ifølge den videnskabelige dokumentation udviser en høj overlevelsesrate under hensyn til redskabernes specifikationer, fiskeripraksis og økosystemet.
 - c) fangster der falder under de minimis-undtagelser.
5. Detaljer om gennemførelsen af landingsforpligtelsen som omhandlet i stk.1 angives i de flerårige planer, jf. artikel 9 og 10, og angives yderligere i relevant omfang i overensstemmelse med artikel 18, herunder
 - a) specifikke bestemmelser for fiskeri eller arter, der er omfattet af landingsforpligtelsen, jf. stk. 1

- b) specifikke undtagelser fra landingsforpligtelsen for så vidt angår arter, der er omhandlet i stk. 2, litra b)
- c) bestemmelser om de minimis-undtagelser på op til 5 % af de samlede årlige fangster af alle arter, der er underlagt landingsforpligtelsen som omhandlet i stk. 1. De minimis-undtagelsen finder anvendelse i følgende tilfælde:
 - i) hvor det af den videnskabelige rådgivning fremgår, at det er meget vanskeligt at øge selektiviteten, eller
 - ii) hvor der er et ønske om at undgå uforholdsmæssige omkostninger ved håndtering af uønskede fangster for de fiskeredskeer, hvor uønskede fangster pr. fiskeredskeer ikke udgør mere end en vis procentdel, der skal fastlægges i en plan, af de samlede årlige fangster med det pågældende redskab

Fangster i henhold til de bestemmelser, der er omhandlet i dette litra, afskrives ikke på de pågældende kvoter, men alle sådanne fangster skal registreres fuldt ud.

I en overgangsperiode på fire år forøges procentdelen af de samlede årlige fangster i dette litra:

- i) med to procentpoint i de første to års anvendelse af forpligtelsen til at lande fangster, og
- ii) med et procentpoint i de efterfølgende to år

- d) bestemmelser om fangstdokumentation
 - e) hvis det er relevant, fastsættelse af bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser i overensstemmelse med stk. 10.
6. Hvis der ikke er vedtaget en flerårig plan eller en forvaltningsplan i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EF) nr. 1967/2006 for det pågældende fiskeri, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage, i overensstemmelse med artikel 18 i nærværende forordning, delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46 i nærværende forordning, der på midlertidig basis og for en periode på højst tre år en specifik plan for udsnid, der indeholder de specifikationer, der er omhandlet i stk. 5, litra a)-e), i nærværende artikel. Medlemsstaterne kan samarbejde i henhold til nærværende forordnings artikel 18 i udformningen af sådanne planer med henblik på, at Kommissionen vedtager sådanne retsakter eller forelægger et forslag i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure.
7. Hvis der ikke er vedtaget foranstaltninger med henblik på at præcisere de minimis-undtagelsen i enten en flerårig plan efter stk. 5 eller i en specifik plan for udsnid efter stk. 6, vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46, der fastsætter en de minimis-undtagelse, som omhandlet i stk. 4, litra c), som med forbehold af betingelserne i stk. 5, litra c), nr. i) eller ii), ikke overstiger 5 % af de samlede årlige fangster af alle arter, der er underlagt landingsforpligtelsen i stk. 1. De minimis-undtagelsen vedtages, så den gælder fra datoen for anvendelsen af den relevante landingsforpligtelse.

8. Som en undtagelse fra pligten til at modregne fangster i de relevante kvoter i overensstemmelse med stk. 1, kan fangster af arter, der er underlagt landingsforpligtelsen, og som fanges ved overskridelse af kvoterne for de pågældende bestande, eller fangster af arter, som medlemsstaterne ikke har kvoter for, afskrives på kvoten for målarter, forudsat at de ikke overstiger 9 % af kvoten for målarter. Denne bestemmelse finder kun anvendelse, hvis bestanden af ikke-målarterne ligger inden for sikre biologiske grænser.
9. For bestande, der er omfattet af landingsforpligtelsen, kan medlemsstaterne benytte sig af årsbaseret fleksibilitet på op til 10 % af de tilladte landinger. Med henblik herpå kan en medlemsstat tillade landing af yderligere mængder af den bestand, der er underlagt landingsforpligtelsen, forudsat at sådanne mængder ikke overstiger 10 % af den kvote, der er tildelt den pågældende medlemsstat. Artikel 105 i forordning (EF) nr. 1224/2009 finder anvendelse.
10. Der kan fastsættes bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser med henblik på at sikre beskyttelsen af unge marine organismer.
11. For de arter, der er underlagt landingsforpligtelsen som anført i stk. 1, begrænses anvendelsen af fangster af arter under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse til andre formål end direkte konsum, herunder fiskemel, fiskeolie, foder til selskabsdyr, tilsætningsstoffer, lægemidler og kosmetik.

12. For de arter, der ikke er underlagt landingsforpligtelsen, jf. stk. 1, opbevares fangsterne af arter under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse med henblik på bevarelse ikke på fiskerfartøjerne, men smides straks ud igen.
13. Med henblik på at overvåge, om landingsforpligtelsen opfyldes, sikrer medlemsstaterne detaljeret og nøjagtig dokumentation for alle fangstrejser samt tilstrækkelig kapacitet og midler, f.eks. observatører, interne tv-overvågningskameraer, mm. Medlemsstaterne overholder i den forbindelse effektivitets- og proportionalitetsprincippet.

Artikel 16

Fiskerimuligheder

1. De fiskerimuligheder, som medlemsstaterne tildeles, sikrer de enkelte medlemsstater relativ stabilitet i fiskeriet efter de enkelte bestande eller i de enkelte fiskerier. Der tages hensyn til de enkelte medlemsstaters interesser, når der tildeles nye fiskerimuligheder.
2. Når der indføres en landingsforpligtelse for så vidt angår en fiskebestand, fastsættes fiskerimulighederne under hensyntagen til, at de i stedet for at afspejle landingerne nu skal afspejle fangsterne på grund af det forhold, at udsnid af denne bestand ikke længere vil være tilladt i det første og de efterfølgende år.

3. Hvis ny videnskabelig dokumentation viser, at der er betydelig uoverensstemmelse mellem de fiskerimuligheder, der er fastsat for en bestemt bestand, og bestandens faktiske tilstand, kan medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse sende Kommissionen en begrundet anmodning om, at den forelægger et forslag for at afhjælpe denne uoverensstemmelse, idet målsætningerne i artikel 2, stk. 2, skal overholdes.
4. Fiskerimulighederne fastsættes i overensstemmelse med målsætningerne i artikel 2, stk. 2, og skal overholde kvantificerbare mål, tidsplaner og margener som fastsat i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, litra b) og c).
5. Foranstaltninger vedrørende fastsættelse og tildeling af fiskerimuligheder, der stilles til rådighed for tredjelande i EU-farvande, fastsættes i henhold til traktaten.
6. Hver medlemsstat beslutter, hvordan de fiskerimuligheder, som den har fået tildelt, og som ikke er omfattet af en ordning med omsættelige fiskekvoteandele, fordeles til fartøjer, der fører dens flag, f.eks. ved at skabe individuelle fiskerimuligheder. Den underretter Kommissionen om fordelingsmetoden.
7. Med hensyn til tildeling af fiskerimuligheder i forbindelse med blandet fiskeri skal medlemsstaterne tage hensyn til den sandsynlige fangstsammensætning for de fartøjer, der deltager i sådant fiskeri.
8. Medlemsstaterne kan efter at have underrettet Kommissionen udveksle tildelte fiskerimuligheder helt eller delvis.

Artikel 17

Kriterier for medlemsstaternes tildeling af fiskerimuligheder

Når medlemsstaterne tildeler de fiskerimuligheder, de har til rådighed i henhold til artikel 16, anvender de gennemsigtige og objektive kriterier, bl.a. af miljømæssig, social og økonomisk art. De kriterier, der skal anvendes, kan bl.a. omfatte fiskeriets indvirkning på miljøet, hidtidig overholdelse af krav og bestemmelser, bidrag til den lokale økonomi og historiske fangstniveauer. Inden for de tildelte fiskerimuligheder bestræber medlemsstaterne sig på at sørge for incitamentter for fiskerfartøjer, der anvender selektive fiskeredskaber eller bruger fiskeriteknikker med nedsat indvirkning på miljøet, såsom reduceret energiforbrug eller skade på habitater.

AFSNIT III

REGIONALISERING

Artikel 18

Regionalt samarbejde om bevarelsesforanstaltninger

1. Hvis Kommissionen er blevet tildelt beføjelser, herunder i en flerårig plan fastsat i henhold til artikel 9 og 10, samt i tilfælde fastsat i artikel 11 og artikel 15, stk. 6, til at vedtage foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter for så vidt angår en EU-bevarelsesforanstaltning, der finder anvendelse på et relevant geografisk område, kan medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse, der berøres af disse foranstaltninger inden for en frist, der fastlægges i den relevante bevarelsesforanstaltning og/eller flerårige plan, blive enige om at forelægge fælles henstillinger med sigte på at nå målene i de relevante EU-bevarelsesforanstaltninger, flerårige planer eller de specifikke planer for udsnid. Kommissionen vedtager ikke sådanne delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, før fristen for medlemsstaternes forelæggelse af fælles henstillinger er udløbet.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 samarbejder de medlemsstater, som har en direkte forvaltningsmæssig interesse, der berøres af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, om udarbejdelsen af fælles henstillinger. De hører desuden det eller de relevante rådgivende råd. Kommissionen letter samarbejdet mellem medlemsstaterne, herunder ved om nødvendigt at sikre, at der kan indhentes et videnskabeligt bidrag fra relevante videnskabelige organer.
3. Hvis en fælles henstilling forelægges i overensstemmelse med stk. 1, kan Kommissionen vedtage disse foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, forudsat at en sådan henstilling er forenelig med den relevante bevarelsesforanstaltning og/eller flerårige plan.
4. Hvis bevarelsesforanstaltningen finder anvendelse på en specifik fiskebestand, som deles med tredjelande og forvaltes af multilaterale fiskeriorganisationer eller i henhold til bilaterale eller multilaterale aftaler, bestræber Unionen sig på at opnå enighed med de relevante partnere om de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå målsætningerne i artikel 2.
5. Medlemsstaterne sikrer, at fælles henstillinger om bevarelsesforanstaltninger, der skal vedtages i henhold til stk. 1, bygger på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og opfylder samtlige følgende krav:
 - a) de er forenelige med målsætningerne i artikel 2

- b) de er forenelige med anvendelsesområdet og målsætningerne i den relevante bevarelsesforanstaltning
 - c) de er i overensstemmelse med anvendelsesområdet og effektivt opfylder de målsætninger og kvantificerbare mål, der er omhandlet i den relevante flerårige plan,
 - d) de er mindst lige så stringente som foranstaltningerne i EU-retten.
6. Hvis det ikke lykkes alle medlemsstaterne at nå til enighed om fælles henstillinger, der skal forelægges for Kommissionen i henhold til stk. 1 inden for en fastsat frist, eller de fælles henstillinger ikke skønnes at være i overensstemmelse med målsætningerne og de kvantificerbare mål for de pågældende bevarelsesforanstaltninger, kan Kommissionen forelægge et forslag til passende foranstaltninger i henhold til traktaten.
7. Foruden tilfældene i stk. 1 kan medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse i et fiskeri i et geografisk defineret område, også udarbejde fælles henstillinger til Kommissionen om foranstaltninger, som Kommissionen skal foreslå eller vedtage.

8. Som supplement eller alternativ metode til regionalt samarbejde vil medlemsstaterne blive bemyndiget i en EU-bevarelsesforanstaltning, der finder anvendelse på et relevant geografisk område, herunder i en flerårig plan fastlagt i overensstemmelse artikel 9 og 10, til at vedtage foranstaltninger, der yderligere specificerer bevarelsesforanstaltningen, inden for en fastsat frist. De medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse, der berøres af disse foranstaltninger, skal arbejde tæt sammen i forbindelse med vedtagelsen af sådanne foranstaltninger. Stk. 2, 4 og 5 i nærværende artikel finder tilsvarende anvendelse. Kommissionen inddrages fuldt ud og dens bemærkninger tages i betragtning. Medlemsstaten vedtager kun dens respektive nationale foranstaltninger, hvis der er opnået enighed om indholdet af disse foranstaltninger mellem alle de berørte medlemsstater. Hvis Kommissionen finder, at en medlemsstats foranstaltning ikke opfylder betingelserne i den relevante bevarelsesforanstaltning, kan den, med forbehold af angivelse af den relevante begrundelse, anmode den pågældende medlemsstat om at ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

AFSNIT IV

NATIONALE FORANSTALTNINGER

Artikel 19

Foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne, og som gælder for fiskerfartøjer, der fører medlemsstaternes flag, eller for personer, som er etableret på deres område

1. En medlemsstat kan træffe foranstaltninger til bevarelse af fiskebestande i EU-farvande, hvis de pågældende foranstaltninger opfylder samtlige følgende krav:
 - a) de gælder udelukkende for fiskerfartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, eller, hvis det drejer sig om fiskeri, som ikke udøves af et fiskerfartøj, for personer, som er etableret på den del af deres område, som traktaten finder anvendelse på
 - b) de er forenelige med målsætningerne i artikel 2
 - c) de er ikke lempeligere end foranstaltningerne i EU-retten.
2. En medlemsstat underretter af kontrollensyn de øvrige berørte medlemsstater om bestemmelser, der vedtages i overensstemmelse med stk. 1.
3. Medlemsstaterne gør oplysninger vedrørende foranstaltninger truffet i overensstemmelse med denne artikel offentligt tilgængelige.

Artikel 20

Foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne, og som gælder inden for 12-sømilezonen

1. En medlemsstat kan træffe ikke-diskriminerende foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne og opretholdelse eller forbedring af bevarelsesstatussen for marine økosystemer inden for 12 sømil fra sine basislinjer, forudsat at Unionen ikke har truffet foranstaltninger, der specifikt vedrører bevarelse og forvaltning for det pågældende område eller specifikt behandler det problem, som den pågældende medlemsstat har identificeret. Medlemsstatens foranstaltninger skal være forenelige med målsætningerne i artikel 2 og må ikke være lempeligere end foranstaltningerne i EU-retten.
2. Hvis det kan forventes, at de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som en medlemsstat træffer, kommer til at berøre andre medlemsstaters fartøjer, må de først træffes, efter at Kommissionen, de relevante medlemsstater og de relevante rådgivende råd er blevet hørt om et udkast til foranstaltningerne, som skal være ledsaget af en begrundelse, der bl.a. påviser, at disse foranstaltninger er ikke-diskriminerende. Den medlemsstat, der foranstalter høringen, kan med henblik på høringen fastsætte en rimelig frist, der dog ikke må være kortere end to måneder.
3. Medlemsstaterne gør oplysninger vedrørende foranstaltninger truffet i overensstemmelse med denne artikel offentligt tilgængelige.
4. Hvis Kommissionen finder, at en foranstaltning, der er vedtaget i henhold til denne artikel, ikke opfylder betingelserne i stk. 1, kan den med forbehold af angivelse af den relevante begrundelse anmode den pågældende medlemsstat om at ændre eller ophæve den relevante foranstaltning.

DEL IV

FORVALTNING AF FISKERIKAPACITET

Artikel 21

Oprettelse af ordninger for omsættelige fiskekvoteandele

Hver medlemsstat kan oprette en ordning for omsættelige fiskekvoteandele. Medlemsstater, der har en sådan ordning, opretter og fører et register over omsættelige fiskekvoteandele.

Artikel 22

Justering og forvaltning af fiskerikapacitet

1. Medlemsstaterne træffer over tid foranstaltninger til at justere deres flåders fiskerikapacitet i forhold til deres fiskerimuligheder under hensyntagen til tendenserne og baseret på den bedste videnskabelige rådgivning med målsætningen om at opnå en stabil og vedvarende balance mellem disse to.
2. For at nå den i stk. 1 omhandlede målsætning fremsender medlemsstaterne senest den 31. maj hvert år en rapport om balancen mellem deres flåders fiskerikapacitet og deres fiskerimuligheder til Kommissionen. For at lette en fælles tilgang i hele Unionen udarbejdes rapporten efter fælles retningslinjer, som Kommissionen kan udarbejde, og som skal angive de relevante tekniske, sociale og økonomiske parametre.

Rapporten indeholder den årlige kapacitetsvurdering af den nationale flåde og hver medlemsstats flådesegmenter. Rapporten skal forsøge at identificere strukturel overkapacitet pr. segment og foretages en vurdering af den langsigtede rentabilitet pr. segment. Rapporterne gøres offentligt tilgængelige.

3. Med hensyn til den i stk. 2, andet afsnit, omhandlede vurdering baserer medlemsstaterne deres analyse på balancen mellem deres flåders fiskerikapacitet og deres fiskerimuligheder. Der foretages særskilte vurderinger af flåder, der fisker i den yderste periferi, og fartøjer, der udelukkende fisker uden for EU-farvande.
4. Hvis vurderingen tydeligt viser, at fiskerikapaciteten ikke reelt modsvarer fiskerimulighederne, udarbejder medlemsstaten en handlingsplan, der indarbejdes i dens rapport, for de flådesegmenter, hvor der er en identificeret strukturel overkapacitet. I handlingsplanen fastsættes justeringsmål og -værktøjer med henblik på at opnå en balance og en klar tidsplan for dens gennemførelse.

Kommissionen udarbejder på årsbasis en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om balancen mellem medlemsstaternes flåders fiskerikapacitet og deres fiskerimuligheder i overensstemmelse med retningslinjerne i stk. 2, første afsnit. Rapporten skal indeholde handlingsplaner, jf. første afsnit i dette stykke. Den første rapport forelægges senest den 31. marts 2015.

Hvis en medlemsstat ikke udarbejder rapporten som omhandlet i stk. 2 og/eller ikke gennemfører handlingsplanen som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, kan det resultere i en proportionel suspension eller afbrydelse af relevant finansiel EU-støtte til den pågældende medlemsstat med henblik på investering i det eller de berørte flådesegmenter i overensstemmelse med en fremtidig EU-retsakt, der fastsætter betingelserne for den finansielle bistand til hav- og fiskeripolitikken i perioden 2014-2020.

5. Der vil ikke blive givet tilladelse til udtagning fra flåden med offentlig støtte, medmindre fiskerilicens og fiskeritilladelser først er trukket tilbage.
6. Den fiskerikapacitet, som svarer til de fartøjer, der er udtaget med offentlig støtte, erstattes ikke.
7. Medlemsstaterne sørger for, at deres flådes fiskerikapacitet fra ... * ikke på noget tidspunkt overstiger fiskerikapacitetslofterne i bilag II.

Artikel 23

Tilgangs-/afgangsordning

1. Medlemsstaterne forvalter tilgang og afgang fra deres flåder på en sådan måde, at tilgangen af ny kapacitet i flåden uden offentlig støtte udlignes med forudgående udtagning af kapacitet uden offentlig støtte med mindst samme kapacitet.

* EUT: Indsæt venligst datoen for anvendelsen af denne forordning.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter gennemførelsesbestemmelser vedrørende anvendelsen af nærværende artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 47, stk. 2.
3. Kommissionen vurderer senest den ... * tilgangs/afgangsordningen i lyset af udviklingen i forholdet mellem flådekapacitet og forventede fiskerimuligheder og foreslår i givet fald en ændring af denne ordning.

Artikel 24

Fiskerflåderegistre

1. Medlemsstaterne registrerer for EU-fiskerfartøjer, der fører deres flag, de oplysninger om sådanne fartøjers ejerforhold, fartøjs- og udstyrsspecifikationer og om aktiviteter, der er nødvendige for at forvalte de foranstaltninger, der er fastsat ved denne forordning.
2. Medlemsstaterne skal indsende de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, til Kommissionen.
3. Kommissionen fører et EU-fiskerflåderegister med de oplysninger, den modtager i henhold til stk. 2. Den giver offentlig adgang til EU-fiskerflåderegisteret, men sikrer samtidig, at personoplysninger beskyttes tilstrækkeligt.
4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter tekniske driftskrav til registrering, formater og overførsel af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3. De pågældende gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 47, stk. 2.

* EUT: indsæt venligst datoen: fem år efter denne forordnings ikrafttræden.

DEL V

VIDENSKABELIGT GRUNDLAG FOR FISKERIFORVALTNING

Artikel 25

Datakrav i forbindelse med fiskeriforvaltning

1. Medlemsstaterne indsamler efter de regler, der er vedtaget for dataindsamling, de biologiske, miljømæssige, tekniske og socioøkonomiske data, der er nødvendige for fiskeriforvaltning, og forvalter disse data og stiller dem til rådighed for slutbrugere, bl.a. organer udpeget af Kommissionen. Erhvervsen og forvaltningen af sådanne data er støtteberettiget via Den Europæiske Hav- og Fiskerifond i overensstemmelse med en fremtidig EU-retsakt, der fastsætter betingelserne for den finansielle bistand til hav- og fiskeripolitikken i perioden 2014-2020. Sådanne data skal især gøre det muligt at vurdere:
 - a) havets biologiske ressourcers udnyttelsestilstand
 - b) fiskeriets omfang og den indvirkning, som fiskeriet har på havets biologiske ressourcer og de marine økosystemer, og
 - c) fiskeriets, akvakulturens og forarbejdningsvirksomhedernes socioøkonomiske resultater i og uden for EU-farvande.

2. Indsamling, forvaltning og anvendelse af data skal bygge på følgende principper:
- a) nøjagtighed og pålidelighed og rettidig indsamling
 - b) brug af samordningsmekanismer for at undgå, at dataindsamling til diverse formål overlapper hinanden
 - c) sikker opbevaring og beskyttelse af de indsamlede data i edb-databaser og offentlig adgang hertil, hvis det er relevant, bl.a. på aggregeret niveau, samtidig med, at der sikres fortrolighed
 - d) adgang for Kommissionen eller organer udpeget af Kommissionen til de nationale databaser og systemer, der anvendes til behandling af de indsamlede data, med henblik på kontrol af dataenes eksistens og kvalitet
 - e) rettidig adgang til de relevante data og de respektive metoder, hvorefter de er skaffet, for organer med forskningsmæssig eller forvaltningsmæssig interesse i videnskabelig analyse af fiskeridata og andre interesserede parter, undtagen når beskyttelse og fortrolighed er påkrævet i henhold til gældende EU-ret.

3. Hvert år aflægger medlemsstaterne rapport til Kommissionen om gennemførelsen af deres nationale dataindsamlingsprogrammer og offentliggør rapporten.

Kommissionen vurderer den årlige rapport om dataindsamling efter at have hørt sit videnskabelige rådgivende organ og eventuelt regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er), som Unionen er kontraherende part eller observatør i, samt relevante internationale videnskabelige organer.

4. Medlemsstaterne sikrer, at indsamlingen og forvaltningen af videnskabelige data, herunder socioøkonomiske data, til fiskeriforvaltning koordineres på nationalt plan. I den forbindelse udpeger de et nationalt kontaktorgan og arrangerer et årligt nationalt koordinationsmøde. Kommissionen underrettes om de nationale koordinationsaktiviteter og indbydes til at deltage i koordinationsmøderne.
5. I tæt samarbejde med Kommissionen koordinerer medlemsstaterne deres dataindsamling med andre medlemsstater i samme region og bestræber sig på at koordinere deres aktiviteter med tredjelande, der i samme region har farvande, som hører under deres højhedsområde eller jurisdiktion.
6. Indsamling, forvaltning og anvendelse af data gennemføres på en omkostningseffektiv måde.

7. Hvis en medlemsstat ikke indsamler og/eller rettidigt giver slutbrugere data, kan det medføre en forholdsmæssig suspension eller standsning af relevant finansiel bistand fra Unionen til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med en fremtidig EU-retsakt, der fastsætter betingelserne for den finansielle bistand til hav- og fiskeripolitikken i perioden 2014-2020.

Artikel 26

Høring af videnskabelige organer

Kommissionen hører relevante videnskabelige organer. STECF høres i relevant omfang i spørgsmål om bevarelse og forvaltning af havets levende biologiske ressourcer, herunder biologiske, økonomiske, miljømæssige, sociale og tekniske aspekter. Ved høring af videnskabelige organer tages der hensyn til en korrekt forvaltning af offentlige midler for at undgå overlapning mellem sådanne organers arbejde.

Artikel 27

Forskning og videnskabelig rådgivning

1. Medlemsstaterne udfører forsknings- og innovationsprogrammer på fiskeri- og akvakulturområdet. De skal koordinere deres fiskeriforskning og -innovation og videnskabelige rådgivningsprogrammer med andre medlemsstater i tæt samarbejde med Kommissionen og inden for rammerne af Unionens forskning og innovation og, hvor det er relevant, inddrage de relevante rådgivende råd. Disse aktiviteter kan finansieres over EU-budgettet i henhold til de relevante EU-retsakter.
2. Medlemsstaterne sørger sammen med de relevante interessenter, med brug af bl.a. disponible finansielle EU-midler og ved koordinering med hinanden for, at der er knowhow og menneskelige ressourcer til rådighed i det omfang, det er nødvendigt for den videnskabelige rådgivning.

DEL VI

DEN EKSTERNE POLITIK

Artikel 28

Målsætninger

1. Unionen gennemfører for at sikre bæredygtig udnyttelse, forvaltning og bevarelse af havets biologiske ressourcer og havmiljøet sine eksterne fiskeriforbindelser i overensstemmelse med sine internationale forpligtelser og politikmål samt målsætningerne og principperne i artikel 2 og 3.
2. Unionen skal navnlig
 - a) aktivt støtte og bidrage til udviklingen af videnskabelig viden og rådgivning
 - b) forbedre politiksammenhængen mellem EU-initiativerne, særlig for så vidt angår aktiviteter inden for miljø, handel og udvikling, og styrke sammenhængen mellem tiltag truffet inden for rammerne af udviklingssamarbejdet og det videnskabelige, tekniske og økonomiske samarbejde
 - c) bidrage til bæredygtigt fiskeri, der er økonomisk levedygtigt og fremmer beskæftigelsen i Unionen

- d) sikre, at EU-fiskeri uden for Unionens farvande er baseret på de samme principper og standarder som dem, der gælder ifølge EU-retten på den fælles fiskeripolitiks område, og samtidig fremme lige vilkår for EU-operatører i forhold til andre tredjelandsoperatører.
 - e) i alle internationale fora fremme og støtte de tiltag, der er nødvendige for at udrydde IUU-fiskeri
 - f) fremme oprettelsen og styrkelsen af tilsynsudvalg for RFFO'er, regelmæssig uafhængig resultatrevision og passende afhjælpende foranstaltninger, herunder effektive og afskrækkende sanktioner, som skal anvendes på en gennemsigtig og ikke-diskriminerende måde.
3. Bestemmelserne i denne del berører ikke specifikke bestemmelser vedtaget i henhold til artikel 218 i traktaten.

AFSNIT I

INTERNATIONALE FISKERIORGANISATIONER

Artikel 29

Unionens aktiviteter i internationale fiskerierorganisationer

1. Unionen skal aktivt støtte og bidrage til arbejdet i internationale fiskerierorganisationer, bl.a. RFFO'er.
2. Unionens standpunkter i internationale fiskerierorganisationer og RFFO'er baseres på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, så det sikres, at fiskeriressourcerne forvaltes i overensstemmelse med målsætningerne i artikel 2, særlig stk. 2 og stk. 4, ~~nr. 4~~, litra b). Unionen bør bestræbe sig på at lede processen med styrkelse af RFFO'ernes effektivitet, så de bedre bliver i stand til at bevare og forvalte havets levende biologiske ressourcer inden for deres ansvarsområde.
3. Unionen støtter aktivt udviklingen af hensigtsmæssige og gennemsigtige mekanismer for tildelingen af fiskerimuligheder.
4. Unionen fremmer samarbejdet mellem RFFO'erne og overensstemmelse mellem deres respektive rammebestemmelser og støtter udviklingen af videnskabelig viden og rådgivning for at sikre, at deres henstillinger er baseret på sådan videnskabelig viden.

Artikel 30

Overholdelse af internationale bestemmelser

Unionen samarbejder, herunder gennem EU-Fiskerikontrolagenturet ("agenturet"), med tredjelande og internationale fiskerierorganisationer, bl.a. RFFO'er, om at styrke overholdelsen af foranstaltningerne, navnlig til bekæmpelse af IUU-fiskeri, med henblik på at sikre, at foranstaltninger, der træffes af sådanne internationale organisationer, overholdes nøje.

AFSNIT II

BÆREDYGTIGE FISKERIPARTNERSKABSÅFTALER

Artikel 31

Principper og målsætninger for bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler

1. I bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler med tredjelande fastsættes der retlige, miljømæssige, økonomiske og sociale forvaltningsrammer for EU-fiskerifartøjers fiskeri i tredjelandetsfarvande.

Sådanne rammer kan omfatte:

- a) udvikling af og støtte til de nødvendige videnskabelige institutioner og forskningsinstitutioner

- b) overvågnings-, kontrol- og tilsynsmuligheder
 - c) andre kapacitetsopbygningslementer vedrørende udvikling af en bæredygtig fiskeripolitik i tredjelandet.
2. Med henblik på at sikre en bæredygtig udnyttelse af havets overskydende biologiske ressourcer bestræber Unionen sig på at sikre, at bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler med tredjelande er til gensidig gavn for Unionen og for det pågældende tredjeland, herunder lokalbefolkningen og fiskerierhvervet, og at de bidrager til videreførelse af Unionens flåders aktiviteter og tager sigte på at opnå en passende del af den disponible overskydende mængde, der svarer til Unionens flåders interesser.
3. Med henblik på at sikre, at EU-fartøjer, der fisker under bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler, driver fiskeri, hvor det er hensigtsmæssigt, efter lignende standarder som dem, der gælder for EU-fiskerfartøjer, der fisker i EU-farvande, skal Unionen bestræbe sig på at medtage passende bestemmelser i bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler om pligten til at lande fisk og fiskevarer.

4. EU-fiskerfartøjer må kun fange overskuddet af den tilladte fangstmængde som omhandlet i artikel 62, stk. 2 og 3, i UNCLOS og som identificeret på en klar og gennemsigtig måde på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og af udveksling af relevante oplysninger mellem Unionen og det pågældende tredjeland om alle flåders samlede fiskeriindsats for de berørte bestande. For så vidt angår fælles eller stærkt vandrende fiskebestande bør der ved fastlæggelsen af adgang til de disponible ressourcer tages behørigt hensyn til de videnskabelige vurderinger, der foretages på regionalt plan, samt de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der vedtages af de relevante RFFO'er.
5. EU-fiskerfartøjer må ikke drive fiskeri i farvande tilhørende et tredjeland, med hvilket en bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale er i kraft, medmindre de er i besiddelse af en fiskeritilladelse, som er udstedt i henhold til nævnte aftale.
6. Unionen skal sikre, at bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler indeholder en klausul vedrørende respekten for demokratiske principper og menneskerettigheder, som udgør et vigtigt element i sådanne aftaler.

Disse aftaler skal også i videst muligt omfang omfatte:

- a) en klausul, der forbyder tildeling af mere favorable betingelser til andre flåder, der fisker i disse farvande, end dem, der tildeles til økonomiske aktører fra Unionen, herunder betingelser vedrørende bevarelse, udvikling og forvaltning af ressourcer samt de finansielle ordninger og gebyrer og rettigheder i forbindelse med udstedelse af fiskeritilladelser
- b) en eksklusivitetsklausul vedrørende reglen fastsat i stk. 5.

- 7. Der skal på EU-plan gøres en indsats for at overvåge fiskeri fra EU-fiskerfartøjer i ikke-EU-farvande uden for rammerne af de bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler.
- 8. Medlemsstaterne skal sikre, at EU-fiskerfartøjer, der fører deres flag og driver fiskeri uden for EU-farvande, er i stand til at forelægge detaljeret og nøjagtig dokumentation for alle fiskeri- og forarbejdningsaktiviteter.
- 9. En fiskeritilladelse som nævnt i stk. 5 gives alene til et fartøj, der har forladt EU-fiskerflåderegisteret og efterfølgende er vendt tilbage til det inden for 24 måneder, hvis ejeren af dette fartøj har givet flagmedlemsstatens kompetente myndigheder alle de data, der er nødvendige for at fastslå, at fartøjet i den pågældende periode drev fiskeri på en måde, der fuldt ud svarer til de standarder, der gælder for et fartøj, der fører en EU-medlemsstats flag.

Hvis den stat, hvis flag føres i den periode, hvor fartøjet ikke stod i EU-fiskerflåderegistret, efter EU-lovgivningen blev anerkendt som en ikke-samarbejdende stat med hensyn til at bekæmpe, afværge og standse IUU-fiskeri eller som en stat, der tillader ikke-bæredygtig udnyttelse af havets levende biologiske ressourcer, skal en sådan fiskeritilladelse kun gives, hvis det fastslås, at fartøjets fiskeri ophørte, og ejeren traf omgående foranstaltninger for at slette fartøjet af den stats register.

10. Kommissionen skal sørge for forudgående og efterfølgende uafhængige evalueringer af hver protokol til en bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale og gøre dem tilgængelige for Europa-Parlamentet og Rådet, i god tid inden den forelægger Rådet en henstilling om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en efterfølgende protokol. En sammenfatning af sådanne evalueringer gøres offentligt tilgængelig.

Artikel 32

Finansiel bistand

1. Unionen yder finansiel bistand til tredjelande gennem bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler for:
 - a) at dække en del af udgifterne til adgang til fiskeressourcerne i tredjelandes farvande; den del af udgifterne til adgang til fiskeressourcerne, som EU-fartøjsejere skal afholde, skal vurderes for hver enkelt bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale eller en protokol hertil og være retfærdig og ikke-diskriminerende og stå i forhold til de fordele, der opnås ved adgangsvilkårene

b) at tilvejebringe en forvaltningsramme, herunder udvikling og bevarelse af de nødvendige videnskabs- og forskningsinstitutioner, og fremme processer med høring af interessegrupper og kapacitet til kontrol og overvågning og andre kapacitetsopbyggende foranstaltninger i forbindelse med udviklingen af tredjelandes politik for bæredygtigt fiskeri. Sådant finansiel bistand er betinget af, at visse specifikke resultater nås, og skal være et supplement til og i overensstemmelse med de udviklingsprojekter og -programmer, der er iværksat i de pågældende tredjelande.

2. I hver enkelt bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale afkobles den finansielle bistand til sektorstøtte fra betalinger for adgang til fiskeressourcerne. Unionen kræver opnåelse af specifikke resultater som betingelse for udbetaling af finansiel bistand og overvåger nøje fremskridtene.

AFSNIT III

FORVALTNING AF BESTANDE AF FÆLLES INTERESSE

Artikel 33

Principper og målsætninger for forvaltning af bestande af fælles interesse for Unionen og tredjelande, og aftaler om udveksling og fælles forvaltning

1. Hvor bestande af fælles interesse også udnyttes af tredjelande, tager Unionen kontakt til disse tredjelande for at sikre, at disse bestande forvaltes på en bæredygtig måde, der er i overensstemmelse med denne forordning og særlig med målsætningen i artikel 2, stk. 2. Opnås der ikke formel enighed, gør Unionen alt for at nå frem til fælles ordninger for fiskeri af sådanne bestande med henblik på at muliggøre bæredygtig forvaltning, særlig i relation til målsætningen i artikel 2, stk. 2, og fremmer derved lige vilkår for EU-operatører.

2. For at sikre en bæredygtig udnyttelse af de bestande, der deles med tredjelande, og for at sikre stabilitet i sine flåders fiskeri bestræber Unionen sig i overensstemmelse med UNCLOS på at indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med tredjelande med henblik på en fælles forvaltning af bestande/ressourcer, herunder i givet fald etablering af adgang til farvande og ressourcer og adgangsbetingelser, harmonisering af bevaringsforanstaltninger og udveksling af fiskerimuligheder.

DEL VII

AKVAKULTUR

Artikel 34

Fremme af bæredygtig akvakultur

1. For at fremme bæredygtighed og bidrage til fødevarerikkerhed og -forsyning, vækst og beskæftigelse udarbejder Kommissionen ikke-bindende strategiske EU-retningslinjer vedrørende fælles prioriteringer og mål for udvikling af bæredygtig akvakultur. Sådanne strategiske retningslinjer skal tage hensyn til de forskellige udgangspositioner og forhold i Unionen og danne grundlag for flerårige nationale strategiplaner og tage sigte på:
 - a) at forbedre akvakulturens konkurrenceevne og støtte dens udvikling og innovation
 - b) at reducere den administrative byrde og gøre gennemførelsen af EU-ret mere effektiv og lydhør over for aktørernes behov
 - c) at fremme økonomisk virksomhed
 - d) at diversificere og højne livskvaliteten i kystområder og indre farvande
 - e) at integrere akvakultur i fysisk planlægning på havet, ved kysterne og på land

2. Medlemsstaterne udarbejder en flerårig national strategiplan for udvikling af akvakultur på deres område senest ... *
3. Den flerårige nationale strategiplan skal indeholde medlemsstaternes mål, de foranstaltninger, der træffes for at nå dem, samt tidsplaner, der er nødvendige for opnåelse af målene.
4. Flerårige nationale strategiplaner har navnlig følgende mål:
 - a) administrativ forenkling, navnlig med hensyn til evalueringer og konsekvensanalyser samt licenser
 - b) rimelig sikkerhed for akvakulturbrugere med hensyn til adgang til farvande og områder
 - c) indikatorer for miljømæssig, økonomisk og social bæredygtighed
 - d) vurdering af eventuelle andre grænseoverskridende virkninger navnlig på havets biologiske ressourcer og marine økosystemer i nabomedlemsstater

* EUT: Indsæt venligst datoen: seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

- e) skabelse af synergier mellem nationale forskningsprogrammer og samarbejde mellem industrien og forskermiljøet
 - f) fremme af den konkurrencemæssige fordel ved bæredygtige fødevarer af høj kvalitet
 - g) fremme af akvakulturpraksis og forskning med henblik på at øge de positive virkninger for miljøet og for fiskeressourcerne og reducere negative virkninger, herunder mindske presset på fiskebestande, der bruges til foderproduktion, og øget ressourceeffektivitet.
5. Medlemsstaterne udveksler oplysninger og bedste praksis efter en åben metode for koordination af nationale foranstaltninger i flerårige nationale strategiplaner.
6. Kommissionen tilskynder til udveksling af oplysninger og bedste praksis blandt medlemsstaterne og letter koordineringen af de nationale foranstaltninger, der er planlagt i den flerårige nationale strategiplan.

DEL VIII

DEN FÆLLES MARKEDSORDNING

Artikel 35

Målsætninger

1. Der oprettes en fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter (den fælles markedsordning) for at:
 - a) bidrage til opnåelsen af målsætningerne i artikel 2, navnlig bæredygtig udnyttelse af havets levende biologiske ressourcer
 - b) gøre det muligt for fiskeriet og akvakulturen at anvende den fælles fiskeripolitik på det rette niveau
 - c) styrke EU-fiskeriets og EU-akvakulturens, især producenternes konkurrenceevne
 - d) gøre markederne mere gennemsigtige og stabile, navnlig hvad angår økonomisk viden om og forståelse af EU-markederne for fiskevarer og akvakulturprodukter i de forskellige led af forsyningskæden, sikre at fordelingen af merværdien gennem sektorens forsyningskæde er mere afbalanceret, forbedre forbrugerinformation og -bevidsthed ved hjælp af underretninger og/eller mærkning, der giver forståelig information

- e) bidrage til at skabe lige vilkår for alle fiskevarer og akvakulturprodukter, der afsættes i Unionen, ved at fremme bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne.
 - f) bidrage til at sikre forbrugerne et varieret udbud af fiskevarer og akvakulturprodukter
 - g) tilvejebringe kontrollerbare og nøjagtige oplysninger om produktets oprindelse og produktionsmåde, navnlig ved hjælp af mærkning.
2. Den fælles markedsordning gælder for de fiskevarer og akvakulturprodukter, der er opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013^{1*} og som afsættes i Unionen.
3. Den fælles markedsordning omfatter bl.a.:
- a) organiseringen af erhvervet, herunder markedsstabiliserende foranstaltninger
 - b) fiskeri- og akvakulturproducentorganisationers produktions- og markedsføringsplaner
 - c) fælles handelsnormer
 - d) forbrugerinformation

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 af ... om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter (EUT L ...).

* EUT: Indsæt venligst løbenummer og dato på forordningen indeholdt i dokument st 12005/13 (2011/0194 (COD)) og tilføj EUT-reference på nævnte forordning i den foregående fodnote.

DEL IX

KONTROL OG HÅNDHÆVELSE

Artikel 36

Målsætninger

1. Overholdelsen af den fælles fiskeripolitiks regler skal sikres gennem en effektiv EU-fiskerikontrolordning, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri.
2. Kontrol og håndhævelse af den fælles fiskeripolitik skal navnlig bygge på og omfatte følgende:
 - a) en global, integreret og fælles tilgang
 - b) samarbejde og koordination mellem medlemsstaterne, Kommissionen og agenturet
 - c) omkostningseffektivitet og proportionalitet
 - d) anvendelse af effektive kontrolteknologier for at sikre, at der stilles fiskeridata af god kvalitet til rådighed

- e) en EU-ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse
- f) en risikobaseret strategi, der fokuserer på systematisk og automatisk krydskontrol af alle de relevante data, der er til rådighed
- g) udvikling af en kultur for overholdelse af reglerne og samarbejde blandt alle operatører og fiskere.

Unionen vedtager passende foranstaltninger med hensyn til tredjelande, der tillader ikke-bæredygtigt fiskeri.

3. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre kontrol, inspektion og håndhævelse af de aktiviteter, der udføres inden for den fælles fiskeripolitiks anvendelsesområde, herunder indførelse af sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Artikel 37

Ekspertgruppe om overholdelse

1. Kommissionen nedsætter en ekspertgruppe om overholdelse, som skal vurdere, lette og styrke gennemførelsen og overholdelsen af forpligtelserne i henhold til EU-fiskerikontrolordningen.

2. Ekspertgruppen om overholdelse sammensættes af repræsentanter for Kommissionen og medlemsstaterne. Efter anmodning fra Europa-Parlamentet kan Kommissionen opfordre Europa-Parlamentet til at sende eksperter til at deltage i ekspertgruppens møder. Agenturet kan deltage som observatør i møder i ekspertgruppen om overholdelse.
3. Ekspertgruppen skal navnlig
 - a) regelmæssigt behandle spørgsmål om overholdelse og gennemførelse af EU-fiskerikontrolordningen og identificere eventuelle vanskeligheder af fælles interesse i forbindelse med gennemførelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik
 - b) rådgive om gennemførelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik, bl.a. prioriteringen af den finansielle EU-støtte og
 - c) udveksle oplysninger om kontrol og inspektion, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri.
4. Ekspertgruppen om overholdelse underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet om sine aktiviteter i henhold til stk. 3.

Artikel 38

Pilotprojekter vedrørende nye kontrolteknologier og dataforvaltningssystemer

Kommissionen og medlemsstaterne kan gennemføre pilotprojekter vedrørende nye kontrolteknologier og dataforvaltningssystemer.

Artikel 39

Bidrag til udgifterne til kontrol, inspektion, håndhævelse og dataindsamling

Medlemsstaterne kan kræve, at deres operatører bidrager forholdsmæssigt til at dække driftsudgifterne til gennemførelse af Unionens fiskerikontrolordning og til dataindsamling.

DEL X

FINANSIELLE INSTRUMENTER

Artikel 40

Målsætninger

Unionen kan yde finansiel støtte for at bidrage til at nå målsætningerne i artikel 2.

Artikel 41

Betingelser for ydelse af finansiel støtte til medlemsstaterne

1. Med forbehold af de betingelser, der specificeres i de gældende EU-retsakter, er Unionens finansielle bistand til medlemsstaterne betinget af, at medlemsstaterne overholder den fælles fiskeripolitiks regler.
2. Hvis medlemsstaterne ikke overholder den fælles fiskeripolitiks regler, kan det resultere i, at betalingerne afbrydes eller suspenderes, eller at der anvendes en finansiel korrektion på den finansielle støtte, som Unionen yder i henhold til den fælles fiskeripolitik. Sådanne foranstaltninger skal stå i rimeligt forhold til den manglende overholdelses art, grovhed, varighed og hyppighed.

Artikel 42

Betingelser for ydelse af finansiel bistand til operatører

1. Med forbehold af de betingelser, der specificeres i gældende EU-retsakter, er Unionens finansielle bistand til medlemsstaterne betinget af, at operatørerne overholder den fælles fiskeripolitikks regler.
2. Med forbehold af specifikke regler, der skal vedtages, kan operatørers alvorlige overtrædelser af den fælles fiskeripolitikks regler resultere i, at de midlertidigt eller permanent nægtes adgang til at modtage finansiel EU-støtte, og/eller at der anvendes finansielle nedsættelser. Sådanne foranstaltninger, der træffes af medlemsstaten, skal være afskrækkende, effektive og stå i rimeligt forhold til de alvorlige overtrædelsers art, grovhed, varighed og hyppighed.
3. Medlemsstaterne sørger for, at finansiel støtte fra Unionen kun ydes, hvis den pågældende operatør i en periode på mindst ét år forud for datoen for ansøgning om støtte ikke er blevet idømt sanktioner for alvorlige overtrædelser.

DEL XI

RÅDGIVENDE RÅD

Artikel 43

Oprettelse af rådgivende råd

1. Der oprettes rådgivende råd for hvert geografisk område eller kompetenceområde omhandlet i bilag III for at fremme en afbalanceret repræsentation af alle aktører i overensstemmelse med artikel 45, stk. 1, og for at bidrage til at nå målene i artikel 2.
2. Der oprettes navnlig følgende nye rådgivende råd i overensstemmelse med bilag III:
 - a) et rådgivende råd for regionerne i den yderste periferi opdelt i tre afdelinger, én for hvert af følgende havområder: det vestlige Atlanterhav, det østlige Atlanterhav og Det Indiske Ocean
 - b) et rådgivende råd for akvakultur
 - c) et rådgivende råd for markederne
 - d) et rådgivende råd for Sortehavet.

3. Det enkelte rådgivende råd fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 44

De rådgivende råds opgaver

1. Ved anvendelsen af denne forordning skal Kommissionen, når det er relevant, høre de rådgivende råd.
2. De rådgivende råd kan:
 - a) fremsætte henstillinger og forslag inden for fiskeriforvaltning og de socioøkonomiske og bevarelsesmæssige aspekter af fiskeri og akvakultur til Kommissionen og de berørte medlemsstater De rådgivende råd kan navnlig fremsætte henstillinger om, hvordan reglerne om fiskeriforvaltning kan forenkles
 - b) underrette Kommissionen og medlemsstaterne om problemer i forbindelse med forvaltningsmæssige, socioøkonomiske og bevarelsesmæssige aspekter af fiskeri og i givet fald akvakultur inden for deres geografiske område eller deres kompetenceområde og foreslå løsninger til at overvinde disse problemer
 - c) i nært samarbejde med forskere bidrage til at indsamle, levere og analysere data, der nødvendige for udarbejdelsen af bevarelsesforanstaltninger.

Hvis et spørgsmål er af fælles interesse for to eller flere rådgivende råd, koordinerer rådene deres holdninger med henblik på at vedtage fælles henstillinger om spørgsmålet.

3. Rådgivende råd skal høres om fælles henstillinger i medfør af artikel 18. Kommissionen og medlemsstaterne kan også høre rådene om andre foranstaltninger. Deres rådgivning tages i betragtning. Disse høringer berører ikke konsultationen af STECF eller andre videnskabelige organer. Udtalelserne fra de rådgivende råd kan forelægges for alle berørte medlemsstater og for Kommissionen.
4. Kommissionen og i givet fald den berørte medlemsstat skal inden for to måneder reagere på henstillinger, forslag eller oplysninger modtaget i henhold til stk. 1. Hvis de endelige foranstaltninger, der er vedtaget, afviger fra de rådgivende udvalgs udtalelser, henstillinger og forslag modtaget i henhold til stk. 1, forelægger Kommissionen eller de berørte medlemsstater en detaljeret begrundelse for denne afvigelse.

Artikel 45

De rådgivende råds sammensætning, virkemåde og finansiering

1. De rådgivende råd består af:
 - a) organisationer, der repræsenterer fiskeriet og, hvor det er relevant, akvakulturbrugere og repræsentanter for forarbejdnings- og afsætningssektorerne
 - b) andre interessegrupper, der berøres af den fælles fiskeripolitik, som f.eks. miljøorganisationer og forbrugergrupper.
2. Hvert rådgivende råd består af en generalforsamling og en bestyrelse, herunder i relevant omfang et sekretariat og arbejdsgrupper, der behandler spørgsmål vedrørende det regionale samarbejde i henhold til artikel 18, og vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for dets virke.
3. De rådgivende råd virker og finansieres efter bestemmelserne i bilag III.
4. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 46 vedrørende fastsættelse af detaljerede regler for de rådgivende råds virkemåde.

DEL XII

PROCEDUREMÆSSIGE BESTEMMELSER

Artikel 46

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, stk. 3, artikel 15, stk. 2, 3, 6 og 7, og artikel 45, stk. 4, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra ...*.
Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

* EUT: Indsæt venligst datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

3. Den i artikel 11, stk. 3, artikel 15, stk. 2, 3, 6 og 7, og artikel 45, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt, der vedtages i henhold til artikel 11, stk. 3, artikel 15, stk. 2, 3, 6 og 7, og artikel 45, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 47
Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg for fiskeri og akvakultur. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse om et udkast til gennemførelsesretsakt, der skal vedtages i overensstemmelse med artikel 23 vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5.

DEL XIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 48

Ophævelse og ændringer

1. Forordning (EF) nr. 2371/2002 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning.

2. Afgørelse (EF) nr. 2004/585/EF ophæves med virkning fra den dato, hvor de regler, der er vedtaget i henhold til nærværende forordnings artikel 45, stk. 4, træder i kraft.
3. Artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003¹ udgår.
4. Rådets Forordning (EF) nr. 639/2004² ophæves.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 af 4. november 2003 om forvaltning af fiskeriindsatsen for så vidt angår visse fiskerizoner og visse fiskeressourcer i EF, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 685/95 og (EF) nr. 2027/95 (EUT L 289 af 7.11.2003, s. 1).

² Rådets forordning (EF) nr. 639/2004 af 30. marts 2004 om forvaltning af fiskerflåder, der er registreret i regioner i Fællesskabets yderste periferi (EUT L 102 af 7.4.2004, s. 9).

5. I artikel 105 i forordning (EF) nr. 1224/2009 indsættes følgende stykke:

"3a. Uanset stk. 2 og 3 finder ingen multiplikationsfaktor anvendelse på fangster, der er omfattet af en forpligtelse til at lande fangster i overensstemmelse med artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 af ... om den fælles fiskeripolitik^{*+}, forudsat at overskridelsens omfang i forhold til tilladte landinger ikke overstiger 10 %.

* EUT L ...".

Artikel 49

Revision

Kommissionen aflægger senest den 31. december 2022 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om den fælles fiskeripolitik's virkemåde.

Artikel 50

Årsrapport

Kommissionen aflægger hvert år så tidligt som muligt efter vedtagelsen af den årlige rådsforordning om fastsættelse af de fiskerimuligheder, der er til rådighed i EU-farvandene og, for EU-fartøjer, i visse ikke-EU-farvande rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om fremskridt med hensyn til at nå det maksimale bæredygtige udbytte og om fiskebestandenes situation.

⁺ EUT: Indsæt venligst løbenummeret og datoen for nærværende forordning og tilføj EUT-henvisningen til nærværende forordning i den foregående fodnote.

Artikel 51
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

ADGANG TIL KYSTFARVANDE SOM FASTSAT I ARTIKEL 5, STK. 2

1. DET FORENEDE KONGERIGES KYSTFARVANDE

A FRANKRIG

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Berwick-upon-Tweed øst Coquet Island øst	Sild	Ubegrænset
2. Flamborough Head øst Spurn Head øst	Sild	Ubegrænset
3. Lowestoft øst Lyme Regis syd	Alle arter	Ubegrænset
4. Lyme Regis syd Eddystone syd	Demersale arter	Ubegrænset
5. Eddystone syd Longships sydvest	Demersale arter	Ubegrænset
	Kammusling	Ubegrænset
	Hummer	Ubegrænset
	Languster	Ubegrænset
6. Longships sydvest Hartland Point nordvest	Demersale arter	Ubegrænset
	Languster	Ubegrænset
	Hummer	Ubegrænset
7. Hartland Point til en linje trukket fra nordspidsen af Lundy Island	Demersale arter	Ubegrænset
8. Fra en linje stik vest fra Lundy Island til Cardigan Harbour	Alle arter	Ubegrænset
9. Point Lynas nord Morecambe fyrskib øst	Alle arter	Ubegrænset
10. County Down	Demersale arter	Ubegrænset

	Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
11.	New Island nordøst Sanda Island sydvest	Alle arter	Ubegrænset
12.	Port Stewart nord Barra Head vest	Alle arter	Ubegrænset
13.	57°40' N Butt of Lewis vest	Alle arter undtagen skaldyr	Ubegrænset
14.	St. Kilda, Flannan Islands	Alle arter	Ubegrænset
15.	Vest for linjen, der forbinder Butt of Lewis fyr med punktet 59°30' N, 5° 45' V	Alle arter	Ubegrænset

B. IRLAND

	Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
	Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1.	Point Lynas nord Mull of Galloway syd	Demersale arter	Ubegrænset
		Jomfruhummer	Ubegrænset
2.	Mull of Oa vest Barra Head vest	Demersale arter	Ubegrænset
		Jomfruhummer	Ubegrænset

C. TYSKLAND

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Øst for Shetlandsøerne og Fair Isle mellem linjer trukket stik sydøst fra Sumburgh Head fyr, stik nordøst fra Skroo fyr og stik sydvest fra Skadan fyr	Sild	Ubegrænset
2. Berwick-upon-Tweed øst Whitby High fyr øst	Sild	Ubegrænset
3. North Foreland fyr øst Dungeness nye fyr syd	Sild	Ubegrænset
4. Området omkring St. Kilda	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
5. Butt of Lewis fyr vest til den linje, der forbinder Butt of Lewis fyr med punktet 59°30' N, 5°45' V	Sild	Ubegrænset
6. Området omkring North Rona og Sulisker (Sulasgeir)	Sild	Ubegrænset

D. NEDERLANDENE

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Øst for Shetlandsøerne og Fair Isle mellem linjer trukket stik sydøst fra Sumburgh Head fyr, stik nordøst fra Skroo fyr og stik sydvest fra Skadan fyr	Sild	Ubegrænset
2. Berwick-upon-Tweed øst Flamborough Head øst	Sild	Ubegrænset
3. North Foreland øst Dungeness nye fyr syd	Sild	Ubegrænset

E. BELGIEN

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Berwick-upon-Tweed øst Coquet Island øst	Sild	Ubegrænset
2. Cromer nord North Foreland øst	Demersale arter	Ubegrænset
3. North Foreland øst Dungeness nye fyr syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
4. Dungeness nye fyr syd Selsey Bill syd	Demersale arter	Ubegrænset
5. Straight Point sydøst South Bishop nordvest	Demersale arter	Ubegrænset

2. IRLANDS KYSTFARVANDE

A. FRANKRIG

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Erris Head nordvest Sybil Point vest	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
2. Mizen Head syd Stags syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
3. Stags syd Cork syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
4. Cork syd Carnsore Point syd	Alle arter	Ubegrænset
5. Carnsore Point syd Haulbowline sydøst	Alle arter undtagen skaldyr	Ubegrænset

B. DET FORENEDE KONGERIGE

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Mizen Head syd Hook Point	Demersale arter	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
2. Hook Point Carlingford Lough	Demersale arter	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
	Kammusling	Ubegrænset

C. NEDERLANDENE

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Stags syd Carnsore Point syd	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset

D. TYSKLAND

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Old Head of Kinsale syd Carnsore Point syd	Sild	Ubegrænset
2. Cork syd Carnsore Point syd	Makrel	Ubegrænset

E. BELGIEN

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Cork syd Carnsore Point syd	Demersale arter	Ubegrænset
2. Wicklow Head øst Carlingford Lough sydøst	Demersale arter	Ubegrænset

3. BELGIENS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
3-12 sømil	Nederlandene	Alle arter	Ubegrænset
	Frankrig	Sild	Ubegrænset

4. DANMARKS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Nordsøkysten (fra den dansk-tyske grænse til Hanstholm) (6-12 sømil)			
Fra den dansk-tyske grænse til Blåvands Huk	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Rejer	Ubegrænset
	Nederlandene	Fladfisk	Ubegrænset
		Rundfisk	Ubegrænset
Blåvands Huk til Bovbjerg	Belgien	Torsk	Ubegrænset kun 1. juni-31. juli
		Kuller	Ubegrænset kun 1. juni-31. juli
	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
	Nederlandene	Rødspætte	Ubegrænset
		Tunge	Ubegrænset
	Thyborøn til Hanstholm	Belgien	Hvilling
Rødspætte			Ubegrænset kun 1. juni -31. juli
Tyskland		Fladfisk	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
		Sej	Ubegrænset
		Kuller	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset
Nederlandene		Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
		Tunge	Ubegrænset

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Skagerrak (fra Hanstholm til Skagen) (4-12 sømil)	Belgien	Rødspætte	Ubegrænset kun 1. juni-31. juli
	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
		Sej	Ubegrænset
		Kuller	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset
	Nederlandene	Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
		Tunge	Ubegrænset
	Kattegat (3-12 sømil)	Tyskland	Torsk
Fladfisk			Ubegrænset
Jomfruhummer			Ubegrænset
Sild			Ubegrænset
Nord for Sjælland til breddegraden, der går gennem Forsnæs fyr	Tyskland	Brisling	Ubegrænset
Østersøen (inkl. Bælterne, Sundet og Bornholm) (3-12 sømil)	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Ål	Ubegrænset
		Laks	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset
Makrel	Ubegrænset		
Skagerrak (4-12 sømil)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset
Kattegat (3-12 sømil ¹)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset
Østersøen (3-12 sømil)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset

¹ Målet fra kystlinjen.

5. TYSKLANDS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Nordsøkysten (3-12 sømil) Alle kyster	Danmark	Demersale arter	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Tobis	Ubegrænset
	Nederlandene	Demersale arter	Ubegrænset
		Rejer	Ubegrænset
Fra den dansk-tyske grænse til den nordlige spids af Amrum ved 54°43' N	Danmark	Rejer	Ubegrænset
Området omkring Helgoland	Det Forenede Kongerige	Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
Østersøkysten (3-12 sømil)	Danmark	Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Ål	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset

6. FRANKRIGS OG DE FRANSKE OVERSØISKE DEPARTEMENTERS
KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Den nordøstatlantiske kyst (6-12 sømil)			
Fra den belgisk-franske grænse til øst for departementet Manche (Vire-Grandcamp-les-Bains flodmunding ved 49°23'30" N, 1°2' VNNØ)	Belgien	Demersale arter	Ubegrænset
		Kammusling	Ubegrænset
	Nederlandene	Alle arter	Ubegrænset
Fra Dunkerque (2°20' Ø) til Cap d'Antifer (0°10' Ø)	Tyskland	Sild	Ubegrænset kun 1. oktober - 31. december
Fra den belgisk-franske grænse til Cap d'Alprech vest (50°42'30" N, 1°33'30" Ø)	Det Forenede Kongerige	Sild	Ubegrænset
Atlantehavskysten (6-12 sømil)			
Fra den spansk-franske grænse til 46°08' N	Spanien	Ansjos	Direkte fiskeri, ubegrænset kun 1. marts - 30. juni
			Fiskeri efter levende agn kun 1. juli - 31. oktober
		Sardin	Ubegrænset kun 1. januar - 28. februar og 1. juli - 31. december
			Desuden skal aktiviteter vedrørende ovennævnte arter udøves i overensstemmelse med og inden for grænserne af de aktiviteter, der blev udøvet i 1984
Middelhavskysten (6-12 sømil)			
Fra den spanske grænse til Cap Leucate	Spanien	Alle arter	Ubegrænset

7. SPANIENS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Atlantehavskysten (6-12 sømil)			
Fra den fransk-spanske grænse til Cap Mayor fyr (3°47' V)	Frankrig	Pelagiske arter	Ubegrænset inden for grænserne af de aktiviteter, der blev udøvet i 1984
Middelhavskysten (6-12 sømil)			
Fra den fransk-spanske grænse til Cap Creus	Frankrig	Alle arter	Ubegrænset

8. KROATIENS KYSTFARVANDE¹

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
12 sømil begrænset til det område under Kroatiens suverænitet, der ligger nord for 45 grader 10 minutter nordlig bredde langs Istriens vestlige kyst, fra den ydre grænse for Kroatiens territorialfarvand, hvor denne breddegrad rammer landjorden på Istriens vestlige kyst (Kap Grgatov rt Funtana)	Slovenien	Demersale og små pelagiske arter, herunder sardin og ansjos	100 tons for højst 25 fiskerfartøjer, herunder 5 fiskerfartøjer med trawl

¹ Ovennævnte ordning finder anvendelse fra tidspunktet for den fulde gennemførelse af den voldgiftskendelse, der følger af voldgiftsaftalen mellem Republikken Sloveniens regering og Republikken Kroatiens regering, der blev undertegnet den 4. november 2009 i Stockholm.

9. NEDERLANDENES KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Hele kysten (3-12 sømil)	Belgien	Alle arter	Ubegrænset
	Danmark	Demersale arter	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Tobis	Ubegrænset
		Hestemakrel	Ubegrænset
	Tyskland	Torsk	Ubegrænset
Rejer		Ubegrænset	
Hele kysten (6-12 sømil)	Frankrig	Alle arter	Ubegrænset
Fra sydspidsen af Texel mod vest til den nederlandsk-tyske grænse	Det Forenede Kongerige	Demersale arter	Ubegrænset

10. SLOVENIENS KYSTFARVANDE¹

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
12 miles limited to the sea area under the sovereignty of Slovenia situated to the north of the 45 degrees and 10 minutes parallel north latitude along the west Istrian coast, from the outer limit of the territorial sea of Croatia, where this parallel touches the land of the west Istrian coast (the cape Grgatov rt Funtana)	Kroatien	Demersale og små pelagiske arter, herunder sardin og ansjos	100 tons for højst 25 fiskerfartøjer, herunder 5 fiskerfartøjer med trawl

¹ Ovennævnte ordning finder anvendelse fra tidspunktet for den fulde gennemførelse af den voldgiftskendelse, der følger af voldgiftsaftalen mellem Republikken Sloveniens regering og Republikken Kroatiens regering, der blev undertegnet den 4. november 2009 i Stockholm.

11. FINLANDS KYFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Østersøen (4-12 sømil) ¹	Sverige	Alle arter	Ubegrænset

12. SVERIGES KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Skagerrak (4-12 sømil)	Danmark	Alle arter	Ubegrænset
Kattegat (3-12 sømil) ²	Danmark	Alle arter	Ubegrænset
Østersøen (4-12 sømil)	Danmark	Alle arter	Ubegrænset
	Finland	Alle arter	Ubegrænset

¹ 3-12 sømil rundt om Bogskär.

² Målt fra kystlinjen.

BILAG II

LOFTER FOR FISKERIKAPACITET

Kapacitetslofter		
Medlemsstat	GT	kW
Belgien	18 962	51 586
Bulgarien	7 250	62 708
Danmark	88 762	313 333
Tyskland	71 117	167 078
Estland	21 667	52 566
Irland	77 568	210 083
Grækenland	84 123	469 061
Spanien (herunder regionerne i den yderste periferi)	423 550	964 826
Frankrig (herunder regionerne i den yderste periferi)	214 282	1 166 328
Kroatien	53 452	426 064
Italien	173 506	1 070 028
Cypern	11 021	47 803
Letland	46 418	58 496
Litauen	73 489	73 516
Malta	14 965	95 776
Nederlandene	166 859	350 736
Polen	38 270	90 650
Portugal (herunder regionerne i den yderste periferi)	114 549	386 539
Rumænien	1 908	6 356
Slovenien	675	8 867
Finland	18 066	181 717
Sverige	43 386	210 829
Det Forenede Kongerige	231 106	909 141

Kapacitetslofter		
Regioner i Unionens yderste periferi	GT	kW
Spanien		
De Kanariske Øer: L ¹ < 12 m. EU-farvande	2 617	20 863
De Kanariske Øer: L > 12 m. EU-farvande	3 059	10 364
De Kanariske Øer: L > 12 m. Internationale farvande og tredjelandsfarvande	28 823	45 593
Frankrig		
Réunion: Demersale og pelagiske arter. L < 12 m	1 050	19 320
Réunion: Pelagiske arter. L < 12 m	10 002	31 465
Fransk Guyana: Demersale og pelagiske arter. Længde < 12 m	903	11 644
Fransk Guyana: Rejefiskerfartøjer	7 560	19 726
Fransk Guyana: Pelagiske arter. Højsøfartøjer	3 500	5 000
Martinique: Demersale og pelagiske arter. L < 12 m	5 409	142 116
Martinique: Pelagiske arter. L < 12 m	1 046	3 294
Guadeloupe: Demersale og pelagiske arter. L < 12 m	6 188	162 590
Guadeloupe: Pelagiske arter. L < 12 m	500	1 750
Portugal		
Madeira: Demersale arter. L < 12 m	604	3 969
Madeira: Demersale og pelagiske arter. L < 12 m	4 114	12 734
Madeira: Pelagiske arter. Vod. L > 12 m	181	777
Azorerne: Demersale arter. L < 12 m	2 617	29 870
Azorerne: Demersale og pelagiske arter. L < 12 m	12 979	25 721

¹ L = længde overalt på fartøjet.

BILAG III

RÅDGIVENDE RÅD

1. Det rådgivende råds navn og kompetenceområde

Navn	Kompetenceområde
Østersøen	ICES-område IIIb, IIIc og III d
Sortehavet	Det geografiske GFCM-underområde som defineret i resolution GFCM/33/2009/2.
Middelhavet	Farvande i Middelhavet øst for en linje 5°36' V
Nordsøen	ICES-område IV og Iii
Nordvestlige farvande	ICES-område V (undtagen Va og kun EU-farvande i Vb), VI og VII
Sydvestlige farvande	ICES-område VIII, IX og X (farvandene omkring Azorerne), og CECAF-område 34.1.1, 34.1.2 og 34.2.0 (farvandene omkring Madeira og De Kanariske Øer)
Yderste periferi	EU-farvande rundt om regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349, stk. 1, i traktaten, opdelt i tre afdelinger: det vestlige Atlanterhav, det østlige Atlanterhav, Det Indiske Ocean
Pelagiske bestande (blåhvilling, makrel, hestemakrel, sild og havgalt)	Alle geografiske områder (bortset fra Østersøen og Middelhavet)
Det åbne hav/højsøflåden	Alle ikke-EU-farvande
Akvakultur	Akvakultur som defineret i <u>artikel 4</u>
Markeder	Alle markedsområder

2. De rådgivende råds virkemåde og finansiering

- a) På generalforsamlingen og i bestyrelsen tildeles 60 % af pladserne repræsentanter for fiskerne og, for så vidt angår Det Rådgivende Råd for Akvakultur akvakulturbrugerne, og repræsentanter for forarbejdnings- og afsætningssektorerne, og 40 % tildeles repræsentanter for de øvrige interessegrupper, der berøres af den fælles fiskeripolitik, f.eks. miljøorganisationer og forbrugergrupper.
- b) Bortset fra Det Rådgivende Råd for Akvakultur og Det Rådgivende Råd for Markederne skal mindst én repræsentant for fangstundersektoren fra hver berørt medlemsstat være medlem af bestyrelsen.
- c) Bestyrelsens medlemmer vedtager, når det er muligt, henstillinger med konsensus. Hvis der ikke kan opnås konsensus, anføres mindretalsudtalelser i de henstillinger, som vedtages af flertallet af tilstedeværende og stemmeafgivende medlemmer.
- d) Hvert rådgivende råd udpeger en formand ved konsensus. Formanden er upartisk.
- e) Hvert rådgivende råd vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre gennemsigtighed og ytringsfrihed.

- f) Henstillinger, der vedtages af bestyrelsen, stilles straks til rådighed for generalforsamlingen, Kommissionen, de berørte medlemsstater og, efter anmodning, medlemmer af offentligheden.
- g) Generalforsamlingens møder er åbne for offentligheden. Bestyrelsens møder er åbne for offentligheden, medmindre et flertal i bestyrelsen i ganske særlige tilfælde beslutter andet.
- h) EU-organisationer og nationale organisationer, der repræsenterer fiskerisektoren og andre interessegrupper, kan foreslå medlemmer til de berørte medlemsstater. De berørte medlemsstater aftaler, hvem der skal være medlemmer af generalforsamlingen.
- i) Repræsentanter for de nationale og regionale forvaltninger, der har fiskeriinteresser i det pågældende havområde, og forskere fra medlemsstaternes videnskabelige forskningsinstitutter og fiskeriforskningsinstitutter og internationale forskningsinstitutioner, der rådgiver Kommissionen, skal have ret til at deltage i møder i de rådgivende råd som aktive observatører. Også andre kvalificerede videnskabsfolk kan indbydes.
- j) Repræsentanter for Europa-Parlamentet og Kommissionen kan deltage som aktive observatører i møder i de rådgivende udvalg.
- k) Når der drøftes spørgsmål, som berører dem, kan repræsentanter for fiskerisektoren og andre interessegrupper fra tredjelande, herunder repræsentanter for RFFO'er, der har en fiskeriinteresse i det område eller det fiskeri, som et regionalt rådgivende råd dækker, indbydes til at deltage som aktive observatører.

- l) Rådgivende råd kan ansøge om finansiel støtte fra Unionen i deres egenskab af organer, der arbejder for virkeliggørelsen af mål af almindelig europæisk interesse.
- m) Kommissionen undertegner en støtteaftale med det enkelte rådgivende råd med henblik på at bidrage til dets driftsudgifter, herunder udgifter til oversættelse og tolkning.
- n) Kommissionen kan i det omfang, den skønner det nødvendigt, kontrollere udførelsen af de opgaver, de rådgivende råd har fået pålagt.
- o) Det enkelte rådgivende råd forelægger hvert år Kommissionen og vedkommende medlemsstat sit budget og en rapport over sine aktiviteter.
- p) Kommissionen eller Revisionsretten kan til enhver tid foranstalte en revision, der gennemføres af enten et eksternt organ udpeget af Kommissionen eller Revisionsretten eller af Kommissionens eller Revisionsrettens egne afdelinger.
- q) Hvert rådgivende råd udpeger en autoriseret revisor for den periode, i hvilken det oppebærer EU-støtte."
